

Diyarbakırlı Remzani Âşık

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.09.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Eserleri:

Ak deniz dev dalgalar

Akdeniz'de dev dalgalar
Dicle Nehri dertli çağlar
İki gözüm durmaz ağlar
...Susmaz Nurcan gelmeyince
...Yârim bana Dönmeyince

Gökyüzünde şimşek çakar
Yıldırımlar vurur yakar
Kasırga dünyayı yıkar
...Durmaz Nurcan Dönmeyince
...Yârim bana gelmeyince

Yeryüzünde feryat çöktür
Hiçbir yerde yerim yoktur
Bu hasretlik yayda oktur
...Değmez Nurcan gelmeyince
...Yârim bana Dönmeyince

Ne olur yâr benden geçme
Ateşten bir gömlek seçme
Remzaniye kıyıp biçme
...Ölmez Nurcan Dönmeyince
...Yarim bana gelmeyince

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Akis

Bir birinin aynısıdır
Sözüm özüm özüm sözüm
Her insana geçmez asla
Nazım hazım hazım nazım

Yaşadığım an bu andır
Her şey Rabbime ayandır
Haktan bana armağandır
Yüzüm gözüm gözüm yüzüm

Dostlarıma açtım kucak
Dolanırım köşe bucak
İkisi de hayli sıcak
Yazım közüm közüm yazım

Teli turna dağı aştı
Yavrusu derine düştü
Yaşlanınca ağırlaştı
Dizim hızım hızım dizim

Remzani uzandım yere
İçim dışım yare bere
Miras kalsın tarihlere
Tezim izim izim tezim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Aklar dűsműű

Aklar dűsműű ilerine
Toprak kokan saçlarına
İnce ince uçlarına
Kurban olan canım kűylűm

Œu civanım genç çağında
arık delik ayağında
NeŒe yoktur yanağında
Neler çektin benim kűylűm

Heba olmuŒ yaz kışların
AŒılmıyor yokuŒların
Melűl mahzun bakışları
Tıpkı benim anım kűylűm

Remzaniyem gűrem dedim
Hak selamı verem dedim
Hal hatırın soram dedim
Sen siz geçmez gűnűm kűylűm

Diyarbakırlı Remzani ÂŒık

Akrostiş

Diyarı gurbete düşen insanın
İçin için yanar göz yaralanır

Yardıma koşanı olmaz bir daha
Açıyor bağrında tez yaralanır

Rahat yoktur bu dünyada garibe
Bağı yanar yanar tuz yaralanır

Açılır ciğerde türlü yaralar
Kar yağar başına buz yaralanır

İliştiktir her yanına gam geder
Rahata hasrettir öz yaralanır

Leyla'nın Mecnuna yaptığı gibi
İçi duman kaplı toz yaralanır

Almış sanki derdi gamı sırtına
Şaşırmış yolunu iz yaralanır

Ilık suya dalsa kemiği donar
Kışı yaralanır yaz yaralanır

Rahat yüzü görmez daha bir kere
Eller işe gitmez diz yaralanır

Memleketin hasretiyle tutuşur
Zaman zaman birkaç kez yaralanır

Anlatım sizlere olan biteni
Nasıl dili durur söz yaralanır
Remzani bakıyor göz yaralanır

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Amacımız muhabbettir

Amacımız muhabbettir sohbettir
Makam değil para değil ün değil
Dostlar sormalıdır daim hal hatır
Darılacak küsülecek gün değil

Bizden öncekiler nerde hanidir
Ecelin zamanı yoktur anidir
Gelen gider elbet insan fanidir
Dünya devam eder hayat son değil

Konuşmak anlaşmak insana hastır
Dededen toruna kalan mirastır
Gayet mütevazı olmak esastır
Hiçbir insan sultan değil han değil

Bencillikler türemiştir bir dönem
Birçok hasar yaptı bundan üzgünüm
İnsan hayatına veririm önem
Kimin canı benim gibi can değil

Remzanider gel gönlünü bana aç
Dış güçlere olmayalım biz muhtaç
Barış olmuş bir zaruri ihtiyaç
Artık bu an küsülecek an değil

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Anaların anası

Anaların anası
Bana göre en hası
Yüreğimin Sevdası
...Benim her şeyim Anam
...Güneşim ayım anam

O şefkatli kucağın
Isıtıyor sıcağın
Bereketli ocağın
...Benim her şeyim Anam
...Güneşim ayım anam

Biz kadrini bilmedik
Sana layık olmadık
Onun için gülmedik
...Benim her şeyim Anam
...Güneşim ayım anam

Ne usandın ne caydın
Bizi can ciğer saydın
Biz yiyorken sen doydun
...Benim her şeyim Anam
...Güneşim ayım anam

Remzaninin amacı
Seni edem baş tacı
Sensiz günlerim acı
...Benim her şeyim Anam
...Güneşim ayım anam

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Anlamaz ki yoktan

Anlamaz ki yoktan vardan
Çekmemiş ki bir gün dardan
Bizim Taha ozan olmuş
Sermayesi ordan burdan

Ceviz içi badem içi
Bize düşmez iki üçü
Bir tek türkü bilmez iken
Gelmiş bize yükler suçu

Antalya'dır onun ili
Cebinden düşmez mendili
Dedesini ikna eder
Çünkü vardır tatlı dili

Remzani der keyfi tıkır
Durmaz oynar fikir fikir
Bugün gayet neşelidir
Sazı çalar takur tukur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Anlatayım size

Anlatayım size başa geleni
Kader ben ne ettim nedir günahım
Arar oldum kadir kıymet bileni
Kader ben ne ettim nedir günahım

Bilmezsiniz neler çektim ne oldu
Anlığın terinden dereler doldu
Rengim kaçtı benzim sararıp soldu
Kader ben ne ettim nedir günahım

Gözlerimden yaşlar aktı yürüdü
Gönül dağlarıma duman bürüdü
Takatim kalmadı ömrüm çürüdü
Kader ben ne ettim nedir günahım

İnce eleklerden beni eledin
Bana karşı hep kendini biledin
Âşık Remzaniye ölüm diledin
Kader ben ne ettim nedir günahım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Asker neco

Asker Neco kuş dalgası
Çanakkale'nin halkası
İşliyor laga lugası
Saymakla bitmez Vakası

İşte Dört yol ve dağ kapı
Elinde bir kazma sapı
Önüne katmış herkesi
Düşen varsa yutar hapı

Pişo Mehmet'in sayfası
Karakoldadır dosyası
Bir netice almayınca
Attı kafasının taşı

Gezer dururlar illeri
İki geri bir ileri
Remzanider söyleyin
Bıraksınlar şu halleri

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Aşık oldum aşka köle

Âşık oldum aşka köle
Adım düştü dilden dile
Mecnun olup gurbet elle
Düştüm dillerin yüzünden

Gurbet elde sorulmadım
Ben bir yuva kuramadım
Kırk kurşun yedim ölmedim
Öldüm ellerin yüzünden

Remzani döküldü saçım
Bilmem ki ne imiş suçum
Lavanta koktuğum için
Soldum güllerin yüzünden

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Attılar azgın çaylara

Attılar azgın çaylara
Kapıldım selli sulara
İçimdeki yaralara
....Neyleyim dost ben neyleyim
....Dünyada nasıl güleyim

Aşığım ben aşka düşen
Gözyaşıyla yaşa düşen
İşte bu dert başa düşen
....Neyleyim dost ben neyleyim
....Dünyada nasıl güleyim

Hem güldürür hem ağlatır
Bir öptürür bin dağlatır
Bağrimda isyan yaratır
....Neyleyim dost ben neyleyim
....Dünyada nasıl güleyim

Ha yaşarım ha yaşamam
Remzaniyim ben şaşamam
Bu gidişle yaşayamam
....Neyleyim dost ben neyleyim
....Dünyada nasıl güleyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Attılar azgın çaylara 2

Atıllar batac çaylara
Sürdüler uzak köylere
Anlatamadım beylere
....Neyi nasıl ne bileyim
....Fırsat olmadı güleyim

Aşığım ben dertli âşık
Yollarım döndü dolaşık
Sinem oldu delik deşik
....Neyi nasıl ne bileyim
....Fırsat olmadı güleyim

Yârin hasreti bağlatır
Hüngür hüngür hep ağlatır
Ne öldürür ne sağlatır
....Neyi nasıl ne bileyim
....Fırsat olmadı güleyim

Ey Remzani at sazını
Kıl beş vakit namazını
Çok yükseltme avazını
....Neyi nasıl ne bileyim
.... Fırsat olmadı güleyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ay doğmuş

Ay doğmuş akşam geliyor
Ömrümden ömür gidiyor
Özlemin sinem deliyor
Dayanmıyor yüreğim yar

Bana bana bana bana
Alem mecnun desin bana
Hasret kaldım nazlı cana
İster deli deyin bana

Yıldız saya saya bitmez
Bu sevdamız böyle gitmez
Beklemeye ömür yetmez
Dayanmıyor yüreğim yar

Doğalı bahtım karalı
Ciğer param hep yaralı
Remzani oldum olalı
Dayanmıyor yüreğim yar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Aynaya bakarak

Aynaya bakarak uf uf uflanır
Gelip geçen yaşına da puflanır
Fakat on dördünde bir güzel görse
Bakar bakar iç çekerek oflanır

Yüce Mevla'm onun aklını almış
Şeytan boş durur mu kalbini çalmış
Bundan sonra dünya âlem ne etsin
Kırkından sonradır azmış da azmış

Her hal fazla para dökmüş yatına
Kral gibi kurulmuş üst katına
Dünya kadar malı olsa ne fayda
Er geç bir gün biner cansız atına

Remzanider eğer yoksa asalet
Onu asla doğrultamaz bir alet
Kendini kaptırmış zaman çarkına
Daha kolay uslanır mı bu velet

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ayrılamam can var iken

Ayrılamam can var iken bu tende
Sen olmasan dünya dar gelir bana
Sevgin dolaşacak daim bedende
Bırakıp gidersen zor gelir bana

Karanlık dünyamın ışığı sensin
Tertemiz çorbamın kaşığı sensin
Bu deli gönlümün aşığı sensin
Senden vazgeçersem ar gelir bana

Remzanider selam edenim sensin
Sevdalara düşme nedenim sensin
Ruhum gönlüm özüm bedenim sensin
Beni şad edersen kâr gelir bana

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Azizem bekliyor yolu

Azizem bekliyor yolu
Kırılmış kanadı kolu
Hasret sarmış sağı solu
Dalda çiçek solmuş gibi

Gel azizem can azizem
Çürüdüm candan acizem
Çallı diken yollar gizem
Sanki viran olmuş gibi

Yar yoluna bu can kurban
Feda olsun sana her an
Dert çekip sabırla duran
Çaresini bulmuş gibi

Remzani diyorlar bana
Gitti gençlik yana yana
Çok çekmişim kana kana
Sanki vade dolmuş gibi

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Baba olmak

Baba olmak zormuş baba
Ateşten bir kormuş baba
Evlât beni yormuş baba

Canım babam canım babam
Kalmadı imkânım babam

Bazen sırrımı sakladım
Dertlerime dert ekledim
Sabır sebatla bekledim

Canım babam canım babam
Kalmadı imkânım babam

Her an özlerim kokunu
Uzak etmedin yakını
Helal eyle sen hakkını

Canım babam canım babam
Kalmadı imkânım babam

Remzaniyim dağ aşarım
Sen olmasan ben şaşarım
Dualarınla yaşarım

Canım babam canım babam
Kalmadı imkânım babam

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bakışları vurur gibi

Bakışın vurur gibi
Podyumda yürür gibi
Bir baktım dona kaldım
Vitrinde durur gibi
.....Kırk bin kere maşallah
.....Manken gibisin valla

Ah bu ne kaş bu ne göz
Kalani nafile söz
Ruhumun gıdasısın
Sende gördüm güler yüz
....Kırk bin kere maşallah
....Manken gibisin vallah

İşte boy işte endam
İşte toy işte meydan
Sen dünyalı değilsin
Farklısın ondan bundan
....Kırk bin kere maşallah
....Manken gibisin vallah

Remzaninin eseri
Vermez ele hasarı
Hiçbir yerde kusur yok
Mükemmel bir tasarı
...Kırk bin kere maşallah
...Manken gibisin vallah

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bal peteksiz olurmu

Bal petek siz olur mu?
Sensiz sabah olur mu?
Salı çarşamba dersen
Bu iş böyle olur mu?

Yastık yârsiz olur mu?
Yiğit nar siz olur mu?
Ya şimdi olmaz dersen
Akşama gelsem olur mu?

Bir muhabbet olur mu?
Sana doyum olur mu?
Bu gün git yarın dersen
Bu kadar da olur mu?

Âşık sazdan olur mu?
Gönül yârsiz olur mu?
Remzaniye gel dersen
Hiç ihtiraz olur mu?

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Başım alıp kaçam

Başım alıp kaçam gidem dağlara
Ben yok iken yârim beni özlesin
Uğramam bahçeye yeşil bağlara
Tek başına kalsın biraz sızlasın

Dertlinin derdini anlar dert çeken
İstemezdim batsın parmağa diken
Kıymetimi bilemedi sağ iken
Ben ölünce boş yoları gözlesin

Bana göre değil yarar sağlamak
Çıkarına sahte gönül bağlamak
Benim işim hasret çekip ağlamak
Yalan mı gerçek mi hele izlesin

Âşık Remzini der anma arama
Hiç istemem çare olma yarama
Gerçi acı sızı duyamam ama
Gene de o ya yaramı tuzlasın

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Başımda kara bulut

Başımda kara bulut
Hey zalim bizi unut
Senden bize hayır yok
Bırakmadın bir umut

Etrafı sardı çıyan
Ciğerde çıktı çıban
Ne dedim sen ne ettin
Beni kahredip gittin

Sırtımdan vurdun beni
Yerlere serdin beni
Daha ölmeden önce
Mezara verdin beni

Zalim bana edeli
Ödenmedi bedeli
Günü gelir elbette
Ant içmiştir bu deli

Remzani der gel akla
Doğruları ayıkla
Soysuzdan tokat yersen
Düşersin tepetakla

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bayram gelir

Bayram gelir yaşayamam
Eşe dosta kavuşamam
Yıllar oldu gitmeyeli
Bu Hasrete dayanamam

Öldüm Anam bittim anam
Ben kendime ettim anam
Geceleri taş dibinde
Üstü açık yattım anam

Hep mazıyı anacağım
Böyle gitse yanacağım
Bir gün beni çağırsalar
Seve seve gideceğim

Remzaniyim halim yaman
Felek vermez bana aman
Demek kader böyle imiş
Doğmadan yazılmış fermen

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Belayı kendim bulmuşum

Belayı kendim bulmuşum
Hem de derbeder olmuşum
Çeke çeke yorulmuşum
Dert çekmeye gücüm mü var

Bir ben miyim yalnız öyle
Kim uğraşır böyle şeyle
Bundan sonra mutlu eyle
Dert çekmeye gücüm mü var

Remzaniyim dost çağırdım
Ne sertleştirdim ne bağırdım
Sancıyı kanla yoğurdum.
Dert çekmeye gücüm mü var

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ben bıktım usandım

Ben bıktım usandım onun nazından
Bir şey desem bahaneler çok onda
Tutar yok ki kelimından sözünden
Ne kadar çelişki varsa bak onda

Adını andıkça dilim dolaşır
Aklım uçar gider kafam karışır
Ben ağlarken o halime gülüşür
Merhametin kırıntısı yok onda

Ne hüneri varsa hepsini gördük
Hiç art düşünmedik hayıra yorduk
Vurduğu vurduktur kırıldığı kıldık
Kalkan onda kılıç onda ok onda

Âşık Remzaniye sazı astırır
Ağzımda söz çıkar çıkmaz bastırır
Tek bir laf ettirmez beni susturur
Sanki ben suçluyum sade hak onda

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ben bitmişim

Ben bitmişim bende takat arama
Lokman gelse çare bulmaz yarama
Çok düşündüm bir Kurtuluş var ama
Derman var mı dizlerimde sor hele

Gönül gözüm seni gördü yâr dedi
Bağrı yanık işte Yürek kor dedi
Alın yazım kaderim de var dedi
Daha neler gelir başa gör hele

Remzaniyim yolum gitmez evime
Yaram gizli Lokman Hekim neyime
Tımar tutmaz Can dayanmaz derdime
Derdim gamım bana yeter dur hele

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ben isyankar olamam

Ben İsyankâr olamam
Yüce Allah taş eder
İslanmayan gözümü
Ağlatır da yaş eder

Şad ederse gönlümü
Aydınlatır önümü
Seccadeye anlımı
Koyar vakit beş eder

Remzani Allah kerim
Ondan dilek dilerim
Ne olsa sabır derim
Rabbim gönlüm hoş eder

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ben mazlumu

Ben mazlumum bahtım kara
Bel bağladım Aysu yara
O düşürdü beni dara
Ölürsem sebepim odur

Kafasına taktı beni
Yanardöner ekti beni
Dili kopsun yıktı beni
Ölürsem sebepim odur

Gonca gülken diken oldu
Melül dedim yıkan oldu
Yüreğimi yakan oldu
Ölürsem sebepim odur

Bir rahmanı bir şeytanı
Dert üstüne dert katanı
Bir garip kul bu Remzani
Ölürsem sebepim odur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ben menzile varamadım

Ben menzile varamadım
Yola düşüp aramadım
Sağı solu taramadım
Boşa gider bunca ömür

Çekme elin mihnetini
Ödersin sen diyetini
Bilemesen kıymetini
Boşa gider bunca ömür

Hile koydun ekmek aşı
Yumuldun ye paşa paşa
Akıl geç gelirse başa
Boşa gider bunca ömür

Gençlikti düşünmedim
Kıymetini bilemedim
Kalbim kördü göremedim
Boşa gider bunca ömür

Hele bakın yaşlarıma
Sıcak gelmez kışlarıma
Yazın mezar taşlarıma
Boşa gider bunca ömür

Ağla gözün yaşa gitsin
Del bağrını arşa gitsin
Sevaplar peş peşe gitsin
Boşa gider bunca ömür

Remzaniyim ben hep sustum
Saygıdandır aziz dostum
Çünkü sana geçer destim
Boşa gider bunca ömür

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ben vefasız yar sevmişim

Ben vefasız yar sevmişem
Küstü gitti ne demişem
Oysa ona can vermişem
Al götürün yâre beni

Derdin ile düştüm dara
Gitti ömrüm ahu zara
Gözüm yaşlı dünyam kara
Al götürün yâre beni

Bir sevdadır geldi başa
Mevla'm verme dağa taşa
Âşık oldum karakaşa
Al götürün yâre beni

Remzanider bana çatma
Üç beş pula ucuz satma
Kaldırıp kenara atma
Al götürün yâre beni

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Benden can istersen

Benden can istersen vereyim canı
Söyle yârim söyle derdin bileyim
Can şifanı Yüce Haktan dileyim
Kurbanım yar yeter ki sen sızlama

Emir sende ferman sende Allah'ım
Çare Sende Derman sende Allah'ım
Şaklama sırrını ey gönül şahım
Kurbanım yar yeter ki sen sızlama

Remzaniyem budur kavli kararım
Nedir derdin ölesiye ararım
Senin için dağlar taşlar yararım
Kurbanım yar yeter ki sen sızlama

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Beni candan

Beni candan saymadın yar
Bende Allah kuluyum yar
Yaşar ama ölüyüm yar
Bende Allah kuluyum yar
.....yar azizem can azizem
.....çürüdüm candan acizem
.....çalı diken kendi gizem
.....bende Allah kuluyum yar

Yufka yüreğim taş eden
Hangi biriyle baş eden
Bunlar gözümü yaş eden
Ben de Allah kuluyum yar
.....yar azizem can azizem
.....çürüdüm candan acizem
.....çalı diken kendi gizem
.....bende Allah kuluyum yar

Remzani der kıyma bana
Genç ömrümü verdim sana
Derde düştüm kana kana
Ben de Allah kuluyum yar
.....yar azizem can azizem
.....çürüdüm candan acizem
.....çalı diken kendi gizem
.....bende Allah kuluyum yar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Benim yazım kış oldu

Benim yazım kış oldu
Görmeyeli seni yar
Gerçeklerim düş oldu
Sarmayalı seni yar

Hele yar yar hele yar
Aç kolların beni sar
Eğer saramaz isen
Gönlüm eder intizar

Ev virane yurt oldu
Sinirlerim sert oldu
Bana büyük dert oldu
Görmeli seni yar

Hele yar yar hele yar
Aç kolların beni sar
Eğer saramaz isen
Gönlüm eder intizar

Çilem coştı sel oldu
Ağrılarım yel oldu
Yârim bana el oldu
Sarmayalı seni yar

Hele yar yar hele yar
Aç kolların beni sar
Eğer saramaz isen
Gönlüm eder intizar

Remzani aşık oldu
Ellere kaşık oldu
Yetime beşik oldu
Görmeyeli seni yar

Hele yar yar hele yar
Aç kolların beni sar
Eğer saramaz isen
Gönlüm eder intizar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Benimde bir yarım vardır

Benimde bir yârim vardır
Yarenim yoldaşım odur
O hem dosttur hem de yârdır
Yarenim yoldaşım odur

Gece gündüz hep yanımda
Damarımda hem kanımda
Yol gösterir dar günümde
Yarenim yoldaşım odur

Gözyaşımı döktürse de
Şu boynumu büktürse de
Bana çile çektirse de
Yarenim yoldaşım odur

Remzanider yüzüm aktır
Yardımcımız Yüce Haktır
Ondan başka dostum yoktur
Yarenim yoldaşım odur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bilir misin

Bilir misin seni nasıl severim
Bülbülün gülleri süzdüğü gibi
Aşkına tutuldum garip gezerim
Mecnunun çöllerde gezdiği gibi

Kırıktır kanadım kör oldu gözüm
Yanına gelmeye tutmuyor dizim
Aşkın ateşine kavruldu özüm
Ferhat'ın dağları kazdığı gibi

Âşık Remzaniyim düşmüşüm yâda
Hasret kaldım ana baba ecdada
Sende eğlen şu üç günlük dünyada
Sunanın göllerde yüzdüğü gibi

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bilir misin 2

Bilir misin neler yaptım neyledim
Seni bu gönlüme sultan eyledim
Ben o yâre taptığımı söyledim
.....Giy tacını âşıkların bahtına
.....Otur sevda işlemeli tahtına

Sen emir ver emrindeyim sultanım
İstemem olmasın sensiz bir anım
Arzuladım beni üzme kurbanım
.....Giy tacını âşıkların bahtına
.....Otur sevda işlemeli tahtına

Remzani der elin uzat elime
Giderken edelim birkaç kelime
Yokluğun sürükler beni ölüme
.....Giy tacını âşıkların bahtına
.....Otur sevda işlemeli tahtına

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bin dert çektim

Bin dert çektim yar lmedim
Huzurlu hayat bulmadım
Bir gün olsun hiç gülmedim
Tükendim ben dil yüzünden

.....Aman aman halim yaman
.....Hakım da vermişler ferman
.....aresizim derdi veren
.....Yok mu bu derdime derman

El âleme ettin köle
Suçum neydi onu söyle
Adam olmak sonu böyle
ektiklerim el yüzünden

.....Aman aman halim yaman
.....Hakım da vermişler ferman
.....aresizim derdi veren
.....Yok mu bu derdime derman

Ey Remzani kimin için
Ağlıyorsun için için
Vicdanlı olduğun için
Yanıyorsun hal yüzünden

.....Aman aman halim yaman
.....Hakım da vermişler ferman
.....aresizim derdi veren
.....Yok mu bu derdime derman ..

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir ben miyim

Bir ben miyim?

Bir ben miyim felek eline düşen
Bilmiyorum acep nereye gidem
Ateşler içinde kavrulup pişen
Bilmiyorum acep nereye gidem

Artık anladım ki ocağım söner
Elem keder çile sırtıma biner
Neye el atarsam tersine döner
Bilmiyorum acep nereye gidem

Remzaniyim ne haldeyim bilen yok
Uzaktan merhaba deyip geçen çok
Şimdi anladım ki karınları tok
Bilmiyorum acep nereye gidem

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir can iken

Bir can iken bu ne zulüm
Bizde her gün savaş gülüm
Bu devran da döner bir gün
Hainlerin sonu ölüm

Bu topraklar her gün yasta
Yaşıyoruz ama hasta
Yeter diyecekler bir gün
Kucak açan eski dosta

Kürdi Türkü ayırdınız
Bir birine kırdırdınız
Bir araya gelir bir gün
İşte o gün siz yandınız

Kana buladız İlimi
İnkâr ettiniz dilimi
Remzani gülecek bir gün
Siz oynayın bu filimi

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir görüşte del eyledi

Bir görüşte del eyledi
O bakışlar neydi neydi
Ela gözler alev miydi?
...Nazlı nazlı bakma rojin
...Ataşine yakma rojin

Bu ne sevda baş belası
Bende ki yürek yarası
Nerde derdimin devası
...Nazlı nazlı bakma rojin
...Ataşine yakma rojin

Talih çıkardı karşıma
Dünyayı yıktı başıma
Yazsınlar mezar taşına
...Nazlı nazlı bakma rojin
...Ataşine yakma rojin

Remzaniyim soldu benim
Yanar dağ gibi bedenim
Eriyip kül olan benim
...Nazlı nazlı bakma rojin
...Ataşine yakma rojin

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir gün bizim köyde

Bir gün bizim köyde düğüne gittim
Gelinin elinden kinası yoktu
Damat bir kenarda düşünüyordu
Belki götürecek hanesi yoktu

Kr Rıza'nın tam on baştır nüfusu
Ağzından düşmüyor geçim türküsü
şevketi bu köyün namlı sofusu
Onun da bir mutlu senesi yoktu

Hele bir yoksulun bağrını yarıp
Açın bakın nasıl olmuştur tahrip
Bir ocuk kenarda dururdu garip
Anladım ki onun anası yoktu

Naçizane ufak bir takı taktım
Oynamaya arzum vardı bıraktım
Yandan yöresinden tepeden baktım
şu vicdanın sağlam binası yoktu

Bu âşık Remzani olanı söyler
Bilsinler ki fakir fukara neyler
şehirde pastayla beslenen beyler
Köylünün haline yanası yoktu

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir güzel tanıdım

Bir güzel tanıdım bahtı karalı
Sordum nerelisin dedi meralı
Perişan haldeydi yürek yaralı
....Ağıt yakar garip har melül melül
....Türkü söyler garip yar melül melül

Çok acılar çektim iyi bilirim
Nerde mazlum görsem orda ölürüm
Sen ağlama dertlim kurban olurum
.... Ağıt yakar garip har melül melül
....Türkü söyler garip yar melül melül

Yuvasız kuş gibi eğiktir başı
Ne bir tas suyu var nede bir aş
Yanaktan süzülür kanlı gözyaşı
....Ağıt yakar garip har melül melül
.... Türkü söyler garip yar melül melül

Remzaniyim gece gündüz ağlarım
O yar için karaları bağlarım
Çile pınarıyım durmaz çağlarım
....Ağıt yakar garip har melül melül
....Türkü söyler garip yar melül melül

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir hal geldi

Bir hal geldi bizim başa
Belaları aşı aşı
Ateşe olmuşuz maşı
Sen kuru bizi Allah im

Hileleri göre göre
Şeytan girdi bizim sere
Bu gidişat bu yol nere
Sen kuru bizi Allah im

İftiralara boyandık
Yeter artık biz usandık
Bu zalimlere dayandık
Sen kuru bizi Allah im

Remzani der sen ye paşa
Kirli emelinle yaşa
Olmaz işler gelir başa
Sen kuru bizi Allah im

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir hanede var

Bir hanede var dördümüz
Tek kaşıkla yer dördümüz
Yoksul idik her dördümüz
...Ölmeden öldürdün yokluk
...Ne zaman güldürdün yokluk

Zenginler hizmetçi tutar
Odasında köpek yatar
Fakir görür ona batar
...Ölmeden öldürdün yokluk
...Ne zaman güldürdün yokluk

Remzaniyem yoktur kârım
Çünkü olmaz bir çıkarım
İbretle görür bakarım
...Ölmeden öldürdün yokluk
...Ne zaman güldürdün yokluk

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir köylü kızına

Bir köylü kızına gönül bağladım
Düştüm hasretine durmaz çağladım
Sezdirmeden için için ağladım
Üç tepe köyümde gezerim böyle

Onu sevdim ama vefasız yârdi
Bana naz yapmaya çok haz duyardı
Hâl bu ise ona emeğim vardı
Üç tepe köyümde gezerim böyle

Remzaniyim kesildim döndüm buza
Bastırdım yaramı bir avuç tuza
Şazımla ben vardık omuz omuza
Üç tepe köyümde gezerim böyle

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bir zalime gönül verdim

Bir zalime gönül verdim dertlidir başım
Şu çileli kara bahtım aksın gözyaşım
Büküldü bu belim gayrı döküldü aşım
Bulamam kendimi dost dost ben bir aşığım

Senin yokluğunda sevdam saz çalıp coştum
Kalmadı artık mecalim peşinden koştum
Aşkın ateşine cayır cayır tutuştum
Bulamam kendimi dost dost ben bir aşığım

Ah bu gönlüm bilmem sana nasıl vuruldu
Can tükendi yandım anam külüm savruldu
Remzani yürekten yandı pişti kavruldu
Bulamam kendimi dost dost ben bir aşığım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Biz aşığız

Biz aşığız şükür diktir başımız
Haksızlardan kuvvet almış değiliz
Alın teri göz nurudur aşımız
Haram şeyden sofraya kurmuş değiliz

Gönül bağlamışız bir dut dalına
Dokunuruz mızrap ile teline
Gören demesin ki bakın haline
Babadandır yeni görmüş değiliz

Milletin derdini yazmak borç bize
Diyecek söz varsa söyleriz yüze
Ne gerek vardır ki saklıya gize
Kimsenin sırrını vermiş değiliz

Yüksek olur adaletin divanı
Haklı ise kazandırır zamanı
Remzani buldukça geniş imkânı
Çokça şey yazarız durmuş değiliz

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bize ayrılık yolu göründü

Bize ayrılık yolu göründü
Araya dertten kale örüldü
Bir ömür acılarla yürüdü
Kader neyledim neydi günahım

Ah beni beni başa geleni
Bir bilsam kaderleri sileni
Alırdım kadir kıymet bileni
Kader neyledim neydi günahım

Yar dinlemedin bak neler oldu
Dereler taşı nehirler doldu
Dünya gözümde sararıp soldu
Kader neyledim neydi günahım

Kalbura döktün beni eledin
Kötü belledin hançer biledin
Remzani için ölüm diledin
Kader neyledim neydi günahım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu derde düştüm yanarım

Bu derde düştüm yanarım
Ah benim kara kaderim
Eski günleri anarım
Ah benim kara kaderim

....Vay ben neyleyim neyleyim
....Eyvah neyleyim neyleyim
....Yoksa candan mı geçeyim
....Şaştım kaldım ben neyleyim

Sinem dertli bahtım kara
İçimde dermansız yara
Kimsem yok ki yaram sara
Ah benim kara kaderim

....Vay ben neyleyim neyleyim
....Eyvah neyleyim neyleyim
....Yoksa candan mı geçeyim
....Şaştım kaldım ben neyleyim

Zalim yarda yoktur vefa
Yaşatmadı bize sefa
Çekmişim ben bin bir cefa
Ah benim kara kaderim

....Vay ben neyleyim neyleyim
....Eyvah neyleyim neyleyim
....Yoksa candan mı geçeyim
....Şaştım kaldım ben neyleyim

Remzaniyem yanar içim
Kıyım oldum biçim biçim
O yara yetmiyor gücüm
Ah benim kara kaderim

....Vay ben neyleyim neyleyim
....Eyvah neyleyim neyleyim
....Yoksa candan mı geçeyim
....Şaştım kaldım ben neyleyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu diyardan göçelim

Bu diyardan göçelim
Belalardan kaçalım
Kuşlar gibi uçalım
Güzel bir yer seçelim
Sarp kayadan geçelim
Rabbim kabul edecek
Elimizi açalım

Aşklara maşallah
Maşuklara eyvallah
Seveni sevilene
Kavuşturur inşallah

Gitmeyelim acele
Düşmeyelim ecele
Her tarafı incele
Şiir gibi hecele
İhtiyaç var güncele
Ovada yarın yoksa
Dağ başında gecele

Aşklara maşallah
Maşuklara eyvallah
Seveni sevilene
Kavuşturur inşallah

Uğradım bir pazara
Dediler ki az ara
Name verdim yazara
Yırttı attı kazara
Hesap kalsın mezara
Remzani bak dışarı
Çeşit çeşit manzara

Aşklara maşallah
Maşuklara eyvallah
Seveni sevilene
Kavuşturur inşallah

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu duman başka duman

Bu duman başka duman
Vermez insana aman
Yâre ben ömür verdim
Söz bilmez kendi yaman

Beni bitiren sensin
Yerlere seren sensin

Sabah indim pınara
Su vermişim çınara
O yar bana yan baktı
Birden düştüm kenara

Beni bitiren sensin
Yerlere seren sensin

Remzani gözyaşınca
Akar başlı başınca
Gücüm dayanmaz oldu
Dertler boyu aşınca

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu dünyada zulüm gördüm

Bu dünyada zulüm gördüm
Ana niye doğurdun ki
Nakış nakış keder ördüm
Ana niye doğurdun ki

Hayat nedir ömür nedir
Kan emici bir kenedir
Peşimdedir kaç senedir
Ana niye doğurdun ki

Her an her gün yana yana
İsyan etmem felek sana
Ne yüklersen yükle bana
Ana niye doğurdun ki

Remzaniyim vay başıma
Kimse bakmaz gözyaşıma
Zehir kattılar aşıma
Ana niye doğurdun ki

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu dünyanın yüz karası

Bu dünyanın yüz karası
Sizi gidi baş belası
Oynama zeybek havası
Unutulmaz dili yarası

Öğüt alma sağdan soldan
Örnek verme ordan burdan
Ederler kafadan koldan
Ne olursun çıkma yoldan

Zil takıp oynar yalancı
İyi kalaylar Kalaycı
Tencereme sinmiş acı
Paralar olmuş baş tacı

Remzani mı kabahatlı
Ben yaya kaldın o atlı
Bulabilse yatlı katli
Koşar gider tatlı tatlı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu dünyaya geldim

Bu dünyaya geldim mutlu mu oldum
Ben olmadım mutlu olanlar gelsin
Doya doya güldüm sefamı buldum
Ben bulmadım sefa bulanlar gelsin

Derman kâr eylemez bitmiyor sızım
Ben bir garip boynu bükük öksüzün
Sakalım mı yoktur geçmiyor sözüm
Ben onu bilmedim bilenler gelsin

Remzaniyem bana mahsustur derdim
Ben şairim canım yerlere serdim
Böyle yaşam için kurban mı verdim
Ben vermedim kurban verenler gelsin

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu nasıl bir yaşamak

Bu nasıl bir yaşamak
Yaralar beni hayat
Bittim artık tükendim
Yaralar beni hayat

Günler aylar seneler
Neşe görmez haneler
Daha neler de neler
Yaralar beni hayat

Kötü niyet olur mu
Belki şayet olur mu
Böyle yaşam olur mu
Yaralar beni hayat

Remzan harap ediyor
Yere türap ediyor
Çöle serap ediyor
Yaralar beni hayat

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu nasıl sabah

Bu nasıl sabah ki şafak sökmüyor
Düşüne düşünce olurum deli
Selvi bile küsmüş yaprak dökmüyor
Esen rüzgârlara direnir dalı

Hasbelkader hoca oldum bir dönem
Anlata anlata yoruldu çenem
Herkes benden kaçtı boş kaldı hanem
Neylersin ki böyle dünyanın hali

Talih nice eri eyledi köle
Kimisine dedi git güle güle
Yar olsaydı bende düşerdim çöle
Tıpkı Mecnun ile Leyla misali

Olsa dahi efelerin efesi
Mutlak bir gün kesilecek nefesi
Bol bol sevap işle düşün kafesi
Dünyada kalacak dünyanın malı

Remzanider umut kesme sen Haktan
Varsa bir nasibin gelir ıraktan
Bir gün düşmüş olsa elden ayaktan
Ona bakmaz ne evladı ayalı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bu savaş nedir

Bu savaş nedir Allah'ım
Çekilmez öfkeli ahım
Başa yıktılar ocağım
Yıkan neyleyim neyleyim

Kötü sistem sillesini
Bilen var mı hilesini
Bu milletin kellesini
Ezen neyleyim neyleyim

Seni bana beni sana
Vurdurdular kana kana
Bir oyana bir bu yana
Süren neyleyim neyleyim

Remzanider ben öleyim
Allahtan tek bir dileğim
Halkımı mutlu göreyim
Umut neyleyim neyleyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Bunlar zalim

Bunlar zalim her Şey yalan
Mazlumlari etti talan
Bir nefestir elde kalan
Kurtar bizi ey Allah'ım

Belalari aŐa aŐa
Bir hal geldi bizim başa
Ateşe olmuşuz maŐa
Kurtar bizi ey Allah'ım

Hileleri gÖre gÖre
Şeytan girdi bizim sere
TÖm iŐleri dalavere
Kurtar bizi ey Allah'ım

Remzani der sen ye paşa
Kirli emel ile yaşa
Olmaz işler gelir başa
Kurtar bizi ey Allahım

Diyarbakırlı Remzani ÂŞık

Can ıkmadan

Can çıkmadan yar bu tenden
Deli gönlüm geçmez senden
Çünkü aşkın kopmaz benden
Ömür boyu sürer Nurcan

Açma aşkın arasını
Deşme gönül yarasını
ıydım sevda karasını
Ömür boyu sürer Nurcan

Yaratana edek dilek
Ateş aldı yandı yürek
Şevne sevdası gerek
Ömür boyu sürer Nurcan

Yiğidin garip Remzani
Sana sakladı bu canı
Bekledim nerdesin hani
Ömür boyu sürer Nurcan

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Can pazarda

Can pazarda satılır mı?
Onur şeref atılır mı?
Bu kadar da yapılır mı?
Vay dönekler vay namertler

Batsın Şanınla şöhretin
Kaç paradır kemik etin
Bağlar Bahçeler döşettin
Vay dönekler vay namertler

Dürüst yaşamak güç oldu
Mertlik yapma bak suç oldu
Ar namuslar bir hiç oldu
Vay dönekler vay namertler

Remzanider azdı yaram
Kimim var ki dostluk kuram
Düşünmezler helal haram
Vay dönekler vay namertler

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Cinas

Kibirilenme gururlanma gezerken
Bahçede açılan gül incimesin
Elde olmayarak biraz kızarken
İnsanın yüzüne gül incimesin

Bütün insanların temel gıdası
İyi bilinir ki pişmiş ekmektir
Seneye kalmasın kaldır nadası
Bu işin çaresi ekin ekmektir

Elçek tabip ilaçların kar etmez
Lokman gelse sara bilmez yararı
Anlatmaya kalksam seneler yetmez
Kerem ne ki onunki de yara mı?

Remzanıder dertler çoktur aslında
Zaman yetmez belki koca yaz yetmez
Yıgılır başıma her gün her yanda
Al defter kalemi yazda yaz bitmez

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Cinas 2

Kibirilenme gururlanma gezerken
Bahçede açılan gül incimesin
Elde olmayarak biraz kızarken
İnsanın yüzüne gül incimesin

Bütün insanların temel gıdası
İyi bilinir ki pişmiş ekmektir
Seneye kalmasın kaldır nadası
Bu işin çaresi ekin ekmektir

Elçek tabip ilaçların kar etmez
Lokman gelse sara bilmez yararı
Anlatmaya kalksam seneler yetmez
Kerem ne ki onunki de yara mı?

Remzanıder dertler çoktur aslında
Zaman yetmez belki koca yaz yetmez
Yıgılır başıma her gün her yanda
Al defter kalemi yazda yaz bitmez

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Çıkmaz oldu

Çıkmaz oldu yar nefesim
Gel üstüme geç olmadan
Kısıldı çıkmıyor sesim
Gel üstüme geç olmadan

Çırpınırsın sen kuş gibi
Bakışların ateş gibi
Kalbin ise bir taş gibi
Gel üstüme geç olmadan

Akar gözyaşlarım akar
Coşar dereleri yıkar
Yoksa kara sevda yakar
Gel üstüme geç olmadan

Bu Remzani bak yanıyor
Yaralarım hep kanıyor
Vakit geçti yıl dönüyor
Gel üstüme geç olmadan

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Çok dertliyim

Çok dertliyim dinle hanım
Ağlamakla geçer anım
Ormansız tek bir fidanım
Halim böyle ey Azizem

Yaram derin sorma bırak
Gülmek nasibimden ırak
Çare olmaz neyi arak
Halim böyle ey Azizem

Düşmüşüm halden hallere
Sevda düşürdü çöllere
Götür beni yad ellere
Halim böyle ey Azizem

Remzanı der bu hal sürer
Ne zaman murada erer
İzah ettim birer birer
Halim böyle ey Azizem

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Çok dertliyim 2

Çok dertliyim dinle hanım
Ağlamakla geçer anım
Ormansız tek bir fidanım
Halim böyle ey Azizem

Yaram derin sorma bırak
Gülmek nasibimden ırak
Çare olmaz neyi arak
Halim böyle ey Azizem

Düşmüşüm halden hallere
Sevda düşürdü çöllere
Götür beni yad ellere
Halim böyle ey Azizem

Remzanı der bu hal sürer
Ne zaman murada erer
İzah ettim birer birer
Halim böyle ey Azizem

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Dağ başında

Dağ başında karlar erir
Bir gün sıra bize gelir
Ne etiksek Rabbim bilir
Bir gün sıra bize gelir
Yorgun vücut dize gelir

Azrail gelir boş gitmez
Hep can alır şifa vermez
Gelir ama haber vermez
Bir gün sıra bize gelir
Yorgun vücut dize gelir

Hayat gelir geçer bir gün
Can bedenden uçar bir gün
Kabir kapı açar bir gün
Bir gün sıra bize gelir
Yorgun vücut dize gelir

Remzaniyim yandım anam
Fayda etmez anam babam
Amelimdir bende kalan
Bir gün sıra bize gelir
Yorgun vücut dize gelir

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Dert düşürdü

Dert düşürdü vereme
Merhem oldun yarama
Eğer sevgin olmasa
Düşecektim dırama

Azizem can Azizem
Sultanım han Azizem
Olmadığım her yerde
Beni sen an Azizem

Bu nasıl bir sızıdır
Sanki hançer izidir
Kadere inanırım
Silinemez yazıdır

Azizem can Azizem
Sultanım han Azizem
Olmadığım her yerde
Beni sen an Azizem

Remzaninin sevgisi
O yâredir övgüsü
Bu aşk varken yürekte
Elbet bitmez sevdası

Azizem can Azizem
Sultanım han Azizem
Olmadığım her yerde
Beni sen an Azizem

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Direndim bıkmadan

Direndim bıkmadan hiç usanmadan
Biliyorum pişmez insan yanmadan
Her çilenin zorluğuna bakmadan
Hedef koydu yolâ çıktı Remzani

Ben çok geldim geçtim dikenli yoldan
Dertler çepeçevre sardı dört koldan
Hücumlar başladı sağ ile soldan
Ne usandı ne de bıktı Remzani

Bu yaşama kolay geldim sanmayın
Eğer hatam varsa beni anmayın
Sakin umursamaz deyip kanmayın
Haksızlığa yumruk sıktı Remzani

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Diyarbakır ağlar aman

Diyarbakır ağlar aman
Gülmedi ki hiçbir zaman
Kaderimiz baştan yaman
Vay bu eller bizim eller

Canım kurban sana vatan
Memleketi pula satan
Dolu gibi kurşun atan
Vay bu eller bizim eller

Gezer oldum gurbet gurbet
Baştanbaşa bu memleket
Halı kilim türkü sohbet
Vay bu eller bizim eler

Memleketim Anadolu
Yiğit dolu Anadolu
Bitlis Batman Bursa Bolu
Vay bu eller bizim eler

İçerimde vardır sızı
Dertler geldi dizi dizi
Çıkamaz oldu koyun kuzu
Vay bu eler bizim eler

Remzanider soldu gülüm
Sağdan soldan kokan ölüm
Ayırdılar bölüm bölüm
Vay bu eller bizim eller

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Diyarbakır şahane

Diyarbakır şahane
Sur içi hane hane
Yazmak gelmez içimde
Ağıtlar yane yane

Karaca dağı görün
Orda otağı görün
Kucak kucağa gelmiş
Kardeşlik bağı görün

Diyarbakır toprağım
Orda tüter ocağım
Anam babam ecdadıım
Bu çınarda Yapradıım

Ne paşayım ne maşa
Halkım gönlünce yaşa
Hayat boşa gitmesin
Çıkmayın dağa taşa

Diyarbakır can katar
Güneş bir başa batar
Tarihi yapısı var
şanına şanlar katar

Yazdı âşık Remzani
Diyarbakır ozanı
Gelin dostlar verelim
El elenin zamanı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Dizlerime kadar

Dizlerime kadar battım batağa
Bunu kaderime say sinem sinem
Bu dert beni düşürecek yatağa
Çek de kurtar beni ey sinem sinem

Görmemi engeller bir kara duman
Görünemez olur dağ taş asuman
Yüz üstü bırakma aman ha aman
İmdadıma yetiş hey sinem sinem

Dağdan yuvarlandım düştüm engine
Niçin her şey olmaz dengi dengine
Gücüm yetmez şu feleğin cengine
Görülmemiş böyle şey sinem sinem

Remzani dert birken bin katacağım
Korku sarhoşuyum yok tutacağım
Yoksa bu başıma dert açacağım
O zaman halime vay sinem sinem

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Doğana bak

Doğana bak doğana
Hasret Kaldık soğana
Dilendik ocak yana
Padişahım çok yaşa

Aım aım ben aım
Kan ağlar anam bacım
Dardayım yok ilacım
Padişahım çok yaşa

Bankalar çaldı kapı
Elime verdi sapı
Kalın uzundu apı
Padişahım çok yaşa

Evimde yoktur azık
Nereye gitsem kazık
Başkan demiyor yazık
Padişahım çok yaşa

Bir adım az ileri
On adım gittik geri
Toplum bir ferdin eri
Padişahım çok yaşa

Borcum boynumu aştı
Uyandım dōřek yaştı
Bir baktım gōzüm şaştı
Padişahım çok yaşa

Bizim kafa kel keleş
Otur koltuğa yerleş
Ağama her şey beleş
Padişahım çok yaşa

Remzanı gezdi diyar
Yedik koca bir hıyar
Sefaletten kaçtı yar
Padişahım çok yaşa

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Doğduğum köy

Doğduğum köy sevdam gönül bağladım
Ben hasretim sana yürek dağladım
Düştüm ateşine yanık ağladım
...Pınar oldum dertli dertli çağladım
...Göz bebeğim şirin üç tepe köyüm

Üç tepe şeyh Maruf Bismil yolunda
Bülbüller ötüyor güller dalında
Koyunlar meleşir sağda solunda
...Berivanlar gider sitil kolunda
...Göz bebeğim şirin üç tepe köyüm

Kış olma bana dost hasretim yaza
Derdimi dökerim şu dertli saza
Üç tepe köyümdür Bismil'de kaza
...Dayanmaz Remzani yüreği naza
...Göz bebeğim şirin üç tepe köyüm

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Doğru söyle deli bülbül

Doğru söyle deli bülbül
Kastın nedir bana bülbül
Dil oynuyor dile bülbül
...Deli yârim oldu veli
...Akıllıyken oldum deli

Ağlama remo ağlama
Yaş tutma kara bağlama
Değmez o yare çağlama
Yanar yüreğin dağlama
Ağlama remo ağlama

Aklımı başımdan alan
z yalan sözü yalan
Yıktı beni etti talan
...Deli yârim oldu veli
...Akıllıyken oldum deli

Ağlama remo ağlama
Yaş tutma kara bağlama
Değmez o yare çağlama
Yanar yüreğin dağlama
Ağlama remo ağlama

Remzaniye gönül verdin
Allı pullu bana geldin
Akıl çeldin yere serdin
...Deli yârim oldu veli
...Akıllıyken oldum deli

Ağlama remo ağlama
Yaş tutma kara bağlama
Değmez o yare çağlama
Yanar yüreğin dağlama
Ağlama remo ağlama

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Doğu yolu

Doğu yolu dağlı duman
Felek bize vermez aman
Kaderimiz baştan yaman
Vay bu eller bizim eler

Canım kurban Anadolu
Cennet gibi sağı solu
Bitlis Bursa Batman Bolu
Vay bu eller bizim eller

Gezer oldum gurbet gurbet
Baştanbaşa bu memleket
Halı kilim türkü sohbet
Vay bu eller bizim eller

Remzanider soldu gülüm
Sağdan soldan gelen ölüm
Ayırdılar bölüm bölüm
Vay bu eller bizim eller

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Dokunmayın

Dokunmayın fidanlara
Yazımızda ormanlar var
Açarsınız büyük yara
Közümüzde ormanlar var

Bizim için kutsal dava
Kurtlaş kuşlar çıkar ava
Verir bize temiz hava
Hazzımızda ormanlar var

Yok olursa tasa olur
Çok olursa masa olur
Yaşlılara asa olur
Dizimizde ormanlar var

Remzani der bölge bölge
Yayılsınlar dalga dalga
Altlarında olur gölge
Yazımızda ormanlar var

Yapmayalım büyük hata
Bitirmeyin sata sata
Melodiye olur nota
Sazımızda ormanlar var

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Duysun anam

Duysun anam feryadımı
Tükettiler genç yaşımı
Kırdılar kol kanadımı
Silen yok ki gözyaşımı

Havar anam başım duman
Çaresizim halim yaman

Rüya gördüm çok acayip
Ya Rab bana sen ol sahip
Çözemedim bu ne haldir
Bedenim var ruhum kayıp

Havar anam başım duman
Çaresizim halim yaman

Remzaniyem yok yandaşım
Ne yapacak dertli başım
Bir gün mutlak göçeceğim
Az kaldı dikilir taşım

Havar anam başım duman
Çaresizim halim yaman

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Dünüm yok bu günüm yok

Dünüm yok bu günüm yok
Şöhretim yok ünüm yok
Ömür sona dayandı
Güldüren bir anım yok

Ey felek ektin beni
Harmana çektin beni
Oldun değirmen taşı
Eleyip döktün beni

Tadı yok kokusu yok
Gömlek var yakası yok
Böyle dostlar istemem
Dili var doğrusu yok

Düşenin bakanı yok
Dili söyler mani yok
İyi günde iyiler
Kötü günde yanı yok

Remzaniyim sözüm yok
Yanıyorum közüm yok
Mutlu olalım yeter
Başka şeyden gözüm yok

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Elinde gül deste deste

Elinde gül deste deste
Kokuyor yar her nefeste
Yar bahçede ben kafeste
Çekilir mi çekilir mi?

Geldi geçti nice yazlar
Yar denince yürek sızlar
Bana ettiklerin nazlar
Çekilir mi çekilir mi?

Çok susuzum doldur tası
Şilsin ciğerimde pası
Bitmiyor gönlümün yası
Çekilir mi çekilir mi?

Remzaniyem sevgim sonsuz
Korkarım ki biter ansız
Bu dünyada hayat onsuz
Çekilir mi çekilir mi?

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Emir sende ferman sende

Emir sende ferman sende güzelim
Dile bende ne dilersen sevdiğim
Sevdamızı mısra mısra dizelim
Dile bende ne dilersen sevdiğim

Hayal ettim desen verdim kilime
Hasret türküleri düşer dilime
Esirgemem ne gelirse elime
Dile bende ne dilersen sevdiğim

Ben bağrımı yalnız sana açarım
Yoksa dağlar gibi alev saçarım
Sen sanma ki zor işlerden kaçarım
Dile bende ne dilersen sevdiğim

Yitirsem ölümüne ararım
Remzaniyim budur kavlu kararım
Senin için dağı taşı yararım
Dile bende ne dilersen sevdiğim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Erdem olmak

Erdem olmak ser ister
Sadık sözlü yar ister
Oldu olmadı demez
Adam gibi er ister

Benden âşık olunca
Sözlerim olur anca
Oturdum böyle yazdım
Karınca kararınca

Ne otuzu ne elli
Her şey ortada belli
Kafam bozuldu gitti
Beni ettiler deli

Remzani dostlar hani
Hepsi yalan mı Yani
Gelen bir gün göçecek
Dünya fanidir fani

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ey ağalar beyler

Ey ağalar beyler duyun sesimi
Ezilen halklardan aldım dersimi
Bu yolda harcarım son nefesimi
Kafama koymuşum dönen değilim

Kurtuluşum Yüce Hakkın affında
merhamet bulunmaz kul insafında
Yer kapmışım mazlumların saffında
Kafama koymuşum dönen değilim

Karanlık geceye ışık olmaya
Helal olan aşı kaşık olmaya
Bir güzele candan âşık olmaya
Kafama koymuşum dönen değilim

Âşık Remzaniyem gittim ırağa
Öyle önem vermem çerik çuruğa
Sancağımı dikeceğim doruğa
Kafama koymuşum dönen değilim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ey ahali

Ey ahali duyan var mı
Sizde saltık huzur var mı
Ayırdılar beni benden
Benliğimi bulan var mı

Gören mı var gören mı var
Şu halimi bilen mı var
Eridikçe eriyorum
Bir teselli veren mı var.Nakarat

Dört bir yanım dertten duvar
Örenlere isyanım var
Yaşayan bir ölüyüm ben
Kahrolmuşum bilen mı var

Remzanider var mı çare
Ciğer olmuş pare pare
Artık benden umut yoktur
Haber verin nazlı yare

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ey benim gönlümün

Ey benim gönlümün nazlı meleği
Sen gittin gideli kara geyindim
Bırak zulüm edip bağrım delmeyi
Zaten ben bağrımı eleğın ettim

Çok anım var Diyarbakır ilinde
Özlem nedir haber benden alın da
Adım dolaşırdı elin dilinde
Ağlayıp kendimi perişan ettim

Yüksek uçan bir gün düşer engine
Fakir saygı duymaz zalim zengine
Bu dünyada herkes Dengi Dengine
Olmak lazım onun için söz ettim

Remzanider neler kaydetti bellek
Hatan varsa niye suçludur felek
Yara kavuşmaktır bende ki dilek
Meramımı böyle size arz ettim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ey bir tanem

Ey bir tanem nur tanem
Elma ayva nar tanem
Acılarım var tanem
Sürünür yerde canım

Sensiz yaşanmaz Yârim
Zehir oldu al kanım
Sana gelmek isterim
Fakat yoktur imkânım

Canımı verdim sana
Bir şey kalmadı bana
O zamandan bu yana
Tutmuyor hiçbir yanım

Neler ettim neyledim
Kendimi del eyledim
Çaldım türkü söyledim
Remzaniyem ozanım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ey eli boş yüzü kara

Ey eli boş yüzü kara
Gel kendini sokma dara
Vah demeden durma ara
Mutlak bin gün öleceğiz

Hiç farkına varamadım
Sebebini soramadım
Deme kördüm göremedim
Mutlak bin gün öleceğiz

Sabırlı ol rahat yaşa
Düşme fazla çok telaşa
Kalacağız biz baş başa
Mutlak bin gün öleceğiz

Remzani der budur kastım
Nasihah etmektir dostum
Yüzünde sarkılır postun
Mutlak bin gün öleceğiz

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ey şahı sultanım yar

Ey şahı sultanım yar
Gönlümde Nurcan'ım yar
Canım da cananım yar
Derdimin dermanım yar
Tutuştı her yanım yar

Çiçek yarım gül yarım
Yaprak yarım dal yarım
Koyan yarım bal yarım
Yağmur yarım sel yarım
İpek yarım şal yarım

Aşkıma yas tutan yar
İçimde nur yatan yar
Çanıma can katan yar
Özlem keder atan yar
Bülbül gibi öten yar

Remzani gözümde yar
Hayâli özümde yar
Aşımda tuzumda yar
Aldığım hazzımda yar
Sazımda sözümde yar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ezelden sevmişim

Ezelden sevmişim ben o güzeli
Yanakları elma gibi nar gibi
Bademe benzettim mühür gözleri
Bembeyaz gerdanı taze kar gibi

Eskide de böyle naz ediyordu
Muhatabım sen değilsin diyordu
şimdi ise geldi yanımda durdu
Bilmem ama gnl bende var gibi

Görünce zannettim seher yıldızı
Bakışları saldı ciğere sızı
Mevla'm kavuşturur dilerim bizi
Çünkü yr bulamam böyle yr gibi

İşte bunun için Remzani oldum
Aşkı ve sevdayı zmde buldum
Onunla sevindim onunla güldüm
Bülbülün yaptığı ahu zar gibi

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ezelden sevmişim 2

Ezelden sevmişim ben o güzeli
Huri gibi peri gibi nur gibi
Saçlarına düzen vermiş taratmiş
Görür görmez bağrım yandı kor gibi

Yollarını gözlüyorum gel bana
Senin ile yürüyelim yan yana
Koklaşalım ela gözlüm can cana
Sevdamızı saklayalım sır gibi

Ƙader bize ne dilerse dilesin
lsem bile vazgeçemem bilesin
Bu gönlümün hanesine gelesin
Geleceksin umutlarım var gibi

Grmeyince gözüm seni arıyor
Hiç durmadan etrafları tarıyor
Esen yelden uçan kuştan soruyor
Remzanider içim yanar nar gibi

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Fakirin yediği

Fakirin yediği kuru ekmektir
Buna kafa yoran beyler ne etti
Kimin umurunda garip çilesi
Namus sözü veren beyler ne etti

Meğer yeminlerin hepsi yalanmış
Cahil olan tatlı sözüne kanmış
Sefalet içinde baş başa kalmış
Hallerini gören beyler ne etti

İnanın yobazı papazi bulduk
Evreni Türkeş'i biz arar olduk
Saçı başı his etmeden hep yolduk
Yoksula söz veren beyler ne etti

Remzani der siyaset mi illallah
Uzak tutsun bizi bunlardan Allah
Ne diyelim la ilahe illallah
Şeref sözü veren beyler ne etti

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Fakirin yediği 2

Fakirin yediği kuru ekmektir
Buna kafa yoran beyler ne etti
Kimin umurunda garip çilesi
Namus sözü veren beyler ne etti

Meğer yeminlerin hepsi yalanmış
Cahil olan tatlı sözüne kanmış
Sefalet içinde baş başa kalmış
Hallerini gören beyler ne etti

İnanın yobazı papazı bulduk
Evreni Türkeş'i biz arar olduk
Başımızı saçımızı hep yolduk
Yoksula söz veren beyler ne etti

Remzani der siyaset mi illallah
Uzak tutsun bizi bunlardan Allah
Ne diyelim la ilahe illallah
Şeref sözü veren beyler ne etti

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Garibim duruş

Garibim buruş buruş
Emekliye üç kuruş
Tepreme esas duruş
Gece gündüz ye ağam

Eli kanlı kamalı
Olduk berduş hamalı
Çorap giydik yamalı
Gece gündüz ye ağam

İsyanım pare pare
Gücüm yoktur ne çare
Boş file döndük yâre
Gece gündüz ye ağam

Tencerem vardır çelik
Ceplerim delik delik
Elimde yok metelik
Gece gündüz ye ağam

Remzanı nerde emek
Sofra boş hanı yemek
Komşudan aldık ekmek
Gece gündüz ye ağam

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Geldim altmış yaşıma

Geldim altmış yaşıma
Çok şey geldi başıma
İş oldu dert taşıma
Yapma Allah aşkına

Akıl akılsız ile
Yaşar mı bile bile
Artık çekemem çile
Yapma Allah aşkına

Harama denmez mubah
Çünkü temeli günah
Doğacak nurlu sabah
Yapma Allah aşkına

Remzani ah vah ile
Yedikçe yedim sile
Ulaşılmaz menzile
Yapma Allah aşkına

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Gene bir hal aldı beni

Gene bir hal aldı beni
Ahu zardadır bu gönlüm
Bu hayat harcadı beni
Ahu zardadır bu gönlüm

Vurdu duman etti beni
Alev alev sardı beni
Yel oldu savurdu beni
Ahu zardadır bu gönlüm

Hazan mı geldi bağıma
Yağmur yağmaz toprağıma
Lokma geçmez kursağıma
Ahu zardadır bu gönlüm

Remzaniyim düşe daldım
Elime saz mızrap aldım
Bu senede naçar kaldım
Ahu zardadır bu gönlüm

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Gidin yare söyleyin

Gidin yâre söyleyin
Dağda duman gibiyim
Tuttu senin dileğin
Ben bir ölü gibiyim

....canımı istiyorsun
....yok ettin biliyorsun
....daha ne diliyorsun
....ben bir ölü gibiyim

.....Etme yarım gel etme
....Kötü söyleyip gitme
...rezili rüsva etme
...Ben bir ölü gibiyim

Mezara taş dikmişler
Bana kefen biçmişler
Canımdan can çekmişler
Ben bir ölü gibiyim

....canımı istiyorsun
....yok ettin biliyorsun
....daha ne diliyorsun
....ben bir ölü gibiyim

.....Etme yarım gel etme
....Kötü söyleyip gitme
...Perişan rezil etme
...Ben bir ölü gibiyim

İçim yaniyor inan
Alev alev korunan
Remzaniyi zarınan
Ben bir ölü gibiyim

....canımı istiyorsun
....yok ettin biliyorsun
....daha ne diliyorsun
....ben bir ölü gibiyim

.....Etme yarım gel etme
....Kötü söyleyip gitme
...rezili rüsva etme
...Ben bir ölü gibiyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Gittin artık

Gittin artık gelmez oldun
Sen bizleri sormaz oldun
Neredesin bilmem ama
Yıllar geçti gelmez oldun

Havar havar duyan yok mu
Hasanımı gören yok mu
Kimler kıydı bilmem ama
Hak adına soran yok mu ?

Duymuşum ki ağlamışın
Karaları bağlamışsın?
Nerede Nasıl bilmem ama
Yüreğimi Dağlamışsın

Besbelli ki şaşkırdılar
Kızgın narda pişirdiler
Niçin neden bilmem ama
Tuzaklara düşürdüler

Duyun beni bizim sağlar
Gözyaşları Durmaz çağlar
Sebebi ne bilmem ama
İyi günde Karabağlar

Dokunmayın viraneyim
Size nasıl yaranayım
Kime gitsem bilmem ama
Boşa dönen pervaneyim

Ağlıyor garip Remzani
Dostlar çoktu şimdi hani
Nasıl olur bilmem ama
Her bir şeyin var zamanı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Gönlüm ferman dinlemez

Gönlüm ferman dinlemez
Kalbim sevmiştir seni
El ettim bana gelmez
Çare yok sevdim seni

Âşığım divaneyim
Mecnunum avareyim
Aşkınla pervaneyim
Çare yok sevdim seni

Dillere düşme gönül
Cilvedir coşma gönül
Doğrudan şaşma gönül
Çare yok sevdim seni

Remzani der ellerim
Açık dilek dilerim
Seni nasıl silerim
Çare yok sevdim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Gönül bağlarına

Gönül bağlarına düştü bir şivan
Yükseldi her yanda feryadı figan
Hasret yüreğimde ayrılık revan
Dörtnala yürüttü şu kara dünyam

Eğer hasta olsam çıkmam doktora
Varsın sızılansın içimde yara
Bahtım vefasızdır talihim kara
Ömrümü çürüttü şu kara dünyam

Bence dürüstlüğün bedeli kahır
İçirir insana bardakta zehir
İçte yangınım var söndürmez nehir
Bünyemi eritti şu kara dünyam

Remzaniyem yoktur artık mecalim
Bilmiyorum sonra ne olur halim
Yakamı bırakmaz her hal bu zalim
Temelden kuruttu şu kara dünyam

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Gurbet beni öyle çekti

Gurbet beni öyle çekti götürdü
Zamansız vakitsiz ellere düştüm
Hem de genç ömrümü yedi bitirdi
Tanınmaz bilinmez hallere düştüm

Bir mekân kurayım erkenden varıp
Yaşlanıp da beden olmadan tahrip
Tek başıma kaldım oldum bir garip
Mecnun gibi kuru çöllere düştüm

Remzaniyim boşa edemem kasem
Helalinden olsun ne varsa hissem
Şaşırılmışım bilmem ben nasıl etsem
Tutunamıyorum sellere düştüm

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Güçsüz biçareyiz

Güçsüzüz biçareyiz
Ne değiliz ne çareyiz
Şaşmışız avareyiz
Bir derman ver Allah'ım
...Dünya boş insan kötü
...Bundan nedir günahım

Bıktım yalan oyundan
Vurdu bizi boyundan
O hayati suyundan
Bir yudum ver Allah'ım
...Dünya boş insan kötü
...Bunda nedir günahım

Remzani ne sevinde
Nede fazla övün de
Vurdular can evinde
Bir aman ver Allah'ım
...Dünya boş insan kötü
...Bundan nedir günahım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Güzel sana kıyamadım

Güzel sana kıyamadım
Al yanağa doyamadım
Sevdim ama saramadım
...Güzel böyle gaddar mısın
...Baş koparan cellat mısın
...Bu canıma bela mısın

Hanı sevgin hanı sözün
Nerde yemin kalbin özün
Yapma bunu iki gözüm
...Güzel böyle gaddar mısın
...Baş koparan cellat mısın
...Bu canıma bela mısın

Ne olacak benim sonum
Kırıldı kanadım kolum
Gel bana kul kölen olum
...Güzel böyle gaddar mısın
...Baş koparan cellat mısın
...Bu canıma bela mısın

Remzaniyim garibim ben
Kalpsızın birisine sen
Yalan dolan bana gülsen
...Güzel böyle gaddar mısın
...Baş koparan cellat mısın
...Bu canıma bela mısın

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Hallerimiz sana ayan

Hallerimiz sana ayan Yüce Rab
Her tarafım acı çile ıstırap
Günümüz ziyanda halimiz harap
Namertlerin ayağına serildik

Bozuk çıktı uygarlığın mayası
İşe yaramadı hiçbir payesi
Anlaşılmaz oldu nedir gayesi
Kafa yora yora bizde yorulduk

Çare sende medet Allah'ım medet
Değişti töreler bozuldu adet
Amacımız o ki kalmasın hiddet
Umut sende biz ipine sarıldık

Remzaniyem reddederim zilleti
Ondan uzak tutmak lazım milleti
Ya Rab çare sende durdur illeti
Perişan hallere düştük kırıldık

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Hasret kaldım

Hasret kaldım ovalara dağlara
Köyde çobanları göresim gelir
Gene eski gibi yeşil bağlara
Çokça arzularım varasım gelir

Aşıklar yarası olur döşünde
Lezzet almaz ekmeğinden aşında
Tezek kokan yanan ocak başında
Yere çöküp bağdaş kurasım gelir

Hayalimde hâlâ yârin bakışı
Verdiği mendilin süsü nakşı
Baharda derenin coşkun akışı
Aklımda var nasıl durasım gelir

Düşünceler hep kafamda yoğun da
Kolay kolay çıkmaz birkaç öğünde
Köyün meydanında şanlı düğünde
Halayın başına giresim gelir

Remzani der bu sesimi duyunda
İster paket ister canlı yayında
Ana baba ata dedem köyünde
Gidip orda yuva kurasım gelir

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Hayat buysa

Hayat buysa olmaz olsun
Yedin ömrümü ömrümü
Arasa da bulmaz olsun
Yedin ömrümü ömrümü

Yalnızım dost biliyorum
Bir tek dilek diliyorum
Yar ben seni siliyorum
Yedin ömrümü ömrümü

Ne istedin sen bu candan
Gül beklenmez her fidandan
Şu dünyamı ettin zindan
Yedin ömrümü ömrümü

Yalnızım dost biliyorum
Bir tek dilek diliyorum
Yar ben seni siliyorum
Yedin ömrümü ömrümü

Beni herkese ezdiren
Diyarı gurbet gezdiren
Remzani candan bezdiren
Yedin ömrümü ömrümü

Yalnızım dost biliyorum
Bir tek dilek diliyorum
Yar ben seni siliyorum
Yedin ömrümü ömrümü

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Hazanın sonuna geldik

Hazanın sonuna geldik bundan sonra kış gelir
Ekim dikim yapılacak iş üstüne iş gelir
Ellerimiz çalışmasa beden olmasa yorgun
Helal olan soframıza nasıl hazır aş gelir

Yaşlı insan hep yanında taşır demirden asa
Uzun yolda yürüyemez eğer buda olmasa
Ey çiftçiler bırakmayın tarlaları nadasa
Bolca ekip biçerseniz ürün bire beş gelir

Ben bir aşık Remzaniyim çok yorgunum bu ara
Her bir yanım kapalıdır ne yapsın ki fukara
Bu gönlüme huzur verir ben aşığım bahara
Şeyda bülbül ötüşünce sesi bana hoş gelir

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Hopidik

Tombiş bir bebek gördüm
Hopidik lopidik
Yandım ben kle döndüm
Hopidik lopidik

Başıma bela rdm
Yeni bir sevda gördüm
Gnlm ona verdim
Hopidik lopidik

Lebali şirin labidik
Naz etme biz ne dedik
Lokumlu gerdan yedik
Hopidik lopidik

Elma yanaklarını
psem dudaklarını
Vurma ayaklarını
Hopidik lopidik

Remzanı gr halini
Ağzındaki balını
Yesem dört bir yanını
Hopidik lopidik

Diyarbakırlı Remzani Âşık

İlkbaharın kışın olam

İlkbaharın kışın olam
Dökülen gözyaşın olam
Mezarında taşın olam
Küskün gitme nazlı yârim

Duydun birçok nice yalan
Bu dert beni etti talan
Ne kaldı ki elde kalan
Küskün gitme nazlı yârim

Peşinden yürümedim mi
Aşkından çürümedim mi
Ben ömrümü vermedim mi
Küskün gitme nazlı yârim

Remzaniyim beynim durgun
Deli gönlüm yedi vurgun
Geleceğim bende bir gün
Küskün gitme nazlı yârim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

İnsanlığın yüz karası

İnsanlığın yüz karası
Bazen tutuyor sarası
Taş yarası geçer gider
Unutulmaz dil yarası

Öğüt alma sağdan soldan
Dikkat eyle çıkma yoldan
Yakınından gele bilir
Zarar gelmez yaban elden

İtibar görmez yalancı
Kendi acı sözü acı
Dürüst insan yer bulmazken
Kötülerdir hep baş tacı

Söylesem de sözü tatlı
Yine benim kabahatli
Remzaniyem kaldım yaya
Eller gezer durur atlı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

İşlerimi tehimhir ettim

İşlerimi tehir ettim
Gözyaşımı nehir ettim
Bir sevdanın hatırına
Yaşantımı zehir ettim

Gel de öldür beni beni
Suçlu bulmaz kimse seni
Gel de öldür beni beni
Mahkûm etmez hâkim seni

Birçok şeyleri dışlattım
Yüreğimi hep haşlattım
Senin ile konuşmayı
Sebep olup ben başlattım

Gel de öldür beni beni
Suçlu bulmaz kimse seni
Gel de öldür beni beni
Mahkûm etmez hâkim seni

Remzani çekilmez cefan
Hiç olmadı bana sefan
Ömrümü eyledin heder
Yere batsın senin vefan

Gel de öldür beni beni
Suçlu bulmaz kimse seni
Gel de öldür beni beni
Mahkûm etmez hâkim seni

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kalmasıydım

Kalmasıydım bu asır'a
Muhtaç olmazdım hasıra
Birer birer sıra sıra
....Havalara girdiz evlat
...Siz gaflete düştüz evlat

Değişmezdim bu dünyaya
Onlar beni etti zaya
Oğul atlı baba yaya
....Havalara girdiz evlat
.... Siz gaflete düştüz evlat

Şimdi evlat en üst başta
Áta yürür karda kışta
Bunlar kemal olmuş yaşta
... Havalara girdiz evlat
...Siz gaflete düştüz evlat

Reva görmem bu hayatı
Neyleyim dost katı yatı
Remzaniyi silip attı
....Havalara girdiz evlat
....Siz gaflete düştüz evlat

Diyarbakırlı Remzani Áşık

Kan emici fatura

Kan emici fatura
Bitmez tükenmez sıra
Maaşın çoğu kira
Cepte kalmadı lira

Vur ha vur ha gelen vur
Kıpırdama öyle dur
Ancak öldüğün zaman
Belki bulursun huzur

Bakkal manav kasaptan
Ye kazığı hesaptan
İşsiz yatıyor kasptan
Gemi kurtaran kaptan

Vur ha vur ha gelen vur
Kıpırdama öyle dur
Ancak öldüğün zaman
Belki bulursun huzur

İnsanlar tümü yasta
Yaşıyor amma hasta
Üç kaşık çorba tasta
İleşir mi bu hasta

Vur ha vur ha gelen vur
Kıpırdama öyle dur
Ancak öldüğün zaman
Belki bulursun huzur

Her masada bin hile
Garip gelmiyor dile
Remzani yükün çile
Ezdiler bile bile

Vur ha vur ha gelen vur
Kıpırdama öyle dur
Ancak öldüğün zaman
Belki bulursun huzur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kapı kapı gezdim

Kapı kapı gezdim sordum
Sonunda izini buldum
İsmin ile sarhoş oldum
Şükür ona seni buldum

Gece gündüz bir makara
Döner deniz ile kara
Vardım gittim bir pınara
Şükür ona seni buldum

Sekiz gökten yedi yere
Kesin kanat benim sere
Bir saate milyon kere
Şükür ona seni buldum

Behey gönlüm bahtiyarsın
Sen her yerde aşk ararsın
Remzaniye candan yarsın
Şükür ona seni buldum

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kapı önünde durdun

Kapı önünde durdun
Kalbime tuzak kurdun
Savurdun saçlarını
Beni beynimden vurdun

Haydi durma gelsene
Nazla geçti bu sene
Yüzüme bakmaz oldun
Seviyorum desene

Kız sana doyulur mu?
Buseler sayılır mı?
Yârin sesi gelmezse
Uykudan ayılır mı?

Remzani dur ayakta
Yâr uzanmış yatakta
Yanağında bir buse
Tadı hâlâ damakta

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Karakaşın

Karakişın kara bahtın
Ataş mısın beni yaktın
Kör talihim kaderime
Akrep misin zehir aktın

Altın versem ben bedava
Ağızımla kuş tutsam hava
Bilen varsa açıklasın
Hiç dolar mı delik kova

Herkes benden örnek alsın
Almazlarsa öyle kalsın
Bu dünyadan göç ederken
Sevmeyenler ziller çalsın

Bu Remzani söyler durur
Ne ar kaldı ne de gurur
Hikmettir nedir bilemedim
Elim neye atsam kurur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Karakaşın kara bahtın

Karakaşın kara bahtın
Ataş mısın beni yaktın
Kör talihim kaderime
Akrep misin zehir aktın

Altın versem ben bedava
Ağzımla kuş tutsam hava
Bilen varsa açıklasın
Hiç dolar mı delik kova

Herkes benden örnek alsın
Almazlarsa öyle kalsın
Bu dünyadan göç ederken
Sevmeyenler ziller çalsın

Bu Remzani söyler durur
Ne ar kaldı ne de gurur
Hikmet nedir bilemedim
Elim neye atsam kurur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kerem ateşler içinde

Kerem ateşler içinde yanarken
Dünya durmuş bir kenarda gülüyor
Tahir Zühre'sini elden sorarken
Dünya durmuş bir kenarda gülüyor

Fani dünya bizden intikam aldı
Yusuf Züleyha'nın aşkına daldı
Ademde havanın sözüne kandı
Dünya durmuş bir kenarda gülüyor

Kısa olsun inmeyelim derine
Kafayı yorayım hangi birine
Ferhat hasret kalmış iken Şirin'e
Dünya durmuş bir kenarda gülüyor

Remzani ne ettiğini bilmedi
Kötüler ölse de sonu gelmedi
Niceleri gözyaşını silmedi
Dünya durmuş bir kenarda gülüyor

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kırma kırılırsın

Kırma kırılırsın dünyasıdır bu
Bırak herkes pisliğinde boğulsun
Üzülme can namert bünyesidir bu
Bırak herkes pisliğinde boğulsun

İsyanım var kansız şerefsizlere
Ve de ikiyüzlü tüm ipsizlere
Atan tutan bütün yüreksizlere
Bırak herkes pisliğinde boğulsun

Bence insan hep haddini bilmeli
Eğer bilmiyorsa ya ne demeli
Onursuz ve namussuzu gömmeli
Bırak herkes pisliğinde boğulsun

Remzaniyem adam gibi yaşarım
Yanlış yapan kişilere şaşarım
Bazen olur ben kabımdan taşarım
Bırak herkes pisliğinde boğulsun

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kışın ortasında

Kışın ortası da sokakta yattım
İşte hayat hikâyemdir bu benim
Çakmıklara benzin soğuk su sattım
İşte hayat hikâyemdir bu benim

Daha küçük iken bedeni yordum
Gittim nice zor işlere başvurduğum
Gerçek olmayacak hayaller kurduğum
İşte hayat hikâyemdir bu benim

Silkelendim korku üstümden attım
Cami helâsında çok çöküp yattım
Titreyip üşüdüm ayağa kalktım
İşte hayat hikâyemdir bu benim

Açlıktan takatsız biçare bendim
Lokantadan artık ekmek dilendim
Oysa hayat böyle değil bilendim
İşte hayat hikâyemdir bu benim

Remzani der yokluk çile ne demek
Neler his edersin yemesen yemek
Yaşam için verdim böyle bir emek
İşte hayat hikâyemdir bu benim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kıydın bana

Kıydın bana bunca zulüm
Savurdu göklere külüm
Bu çileler bana yeter
Etme yarım canım gülüm

Acı bana Ne olur Yârim
Sitemim var isyankârım
Seni candan çok severim
Sensin tüm servetim varım

Kurban olam demedin ki
Hiç mutluluk vermedin ki
Niçin küskün duruyorsun
Gel dedim de gelmedin ki

Remzaniyi bekler misin?
Ara sıra yoklar mısın?
Yüreğimi sana versem
Yüreğinde saklar mısın?

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kimisine göre

Kimisine göre dünya yalanmış
Hayat birçok insanları zorlamış
Kimi yaşar kimi doğarken ölmüş
Bunlar nasıl olmuş hanı yalandı

Zengin keyif çatar iken yaylada
Fakir rızık için düşerken yâda
Bu olanlar olur iken dünyada
Bunlar nasıl olmuş hanı yalandı

Remzani der işte gerçeği olan
Ötesine derler falan ve filan
Var olan bir şeye denir mi yalan
Bunlar nasıl olmuş hanı yalandı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Kör olasin vicdansız

Kör olsun vicdansız dinsiz imansız
Siz koydunuz bizi yurtsuz yuvasız
Çırpındık faydasız halkım çaresiz
Yaktılar yıktılar nasıl edeyim

Gazı köşkü serin Diclenin nehri
Peygamberler yurdu evliya şehri
Araya koydular ayrılık şerri
Yaktılar yıktılar nere gideyim

Kurban olam senin kara taşına
Zalimler bakmazlar gözün yaşına
Bombalar kurşunlar mazlum başına
Yaktılar yıktılar nasıl edeyim

Diyarbakır ağlar kara bahtına
İrkçılar oturmuş zulüm tahtına
Remzani seslenir dünya sathına
Yaktılar yıktılar nere gideyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Küsmek acizler işi

Küsmek acizler işi
Hayra değil gidişi
Bunu anlayan kişi
Kalbinde sevgi güder

Bir kalp kırmak güç değil
Zahmetli iş hiç değil
Pişman olmak geç değil
Allah vermesin keder

Remzanı dön bu yana
Sözlerinde var mana
Şığın Yüce Rahmana
Ömrünü etme heder

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Leyla leyla

Leyla Leyla duy Leyla
Kimse anlamaz halden
Dünyanın hali böyle
Kimse anlamaz halden

Bari sen anla beni
Vicdanen dinle beni
Kulakla canla beni
Kimse anlamaz halden

Deli gönlüm hep avda
Gücün yeterse kov da
Bitmeyecek bu sevda
Kimse anlamaz halden

İsyanım arşa çıkar
Ayrılık beni yıkar
Remzani candan bıkar
Kimse anlamaz halden

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Madem öyle

Madem öyle işte böyle
Benim hakkım haram olsun
Derdin neyse bana söyle
Benim hakkım haram olsun

Doğruluktan sapanlara
Bencilliğe tapanlara
Bana yanlış yapanlara
Benim hakkım haram olsun

Ektiğini biçeceksin
Çektirdiyseñ çekeceksin
Zehir zıkkım içeceksin
Benim hakkım haram olsun

Yalanları meslek eden
Remzaniyi kahir eden
Hayatımı alt üst eden
Benim hakkım haram olsun

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Maralım ey

Maralım ey maralım
Bu dağların ceylanı
Elifimi severim
Neşelisin ceylanım

Karanlıklar olmasın
Aydınlık sizin olsun
Haktan bu dur dileğim
Elem keder olmasın

Gönülüm bu gönlümde
Sevincim yad ellerde
Şirinleri doğuran
Azizem var kalbimde

Kadirim Kerem dinle
Veyselim canım emre
Sekiz kardeş bir olun
Yaşayın güle güle

Baba dalında yaprak
Canımda budak budak
Gözyaşımla sularım
Solmasın yeşil yaprak

Ben yandım siz yanmayın
Böyle gider sanmayın
Gönül kırmak hoş değil
Sakın vebal almayın

Yazdım hatıra diye
Benden size hediye
Bu gün varım yarın yok
Dünya fani küs niye

Kulak verin sözlere
Nasihat var bizlere
Remzani gece gündüz
Duacıyım sizlere

Çocuklarım:
Şevinç Gönül Kerem Kadir Emre Ceylan
Veysel Elif

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Masamda solmasın

Masamda solmasın taze çiçekler
Tez gel anam tez gel vedalaşalım
Ameliyat vardır doktorlar bekler
Tez gel anam tez gel vedalaşalım

Mezar gibi sesiz koridor çoktur
Beyaz elbiseli hemşire doktor
Ondan başka tanıdıklarım yoktur
Tez gel anam tez gel vedalaşalım

Yaralarım sızlar uykum kaçıyor
Bazen hemşireler kapı açıyor
Hapishane gibi günler geçiyor
Tez gel anam tez gel vedalaşalım

Remzanider yatıyorum yaralı
Çevren yoksa kimse olmaz oralı
Ameliyat bekleyenler sıralı
Tez gel anam tez gel vedalaşalım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Mecnun değilim ki

Mecnun değilim ki çöle düşeyim
Yolcu değilim ki yola düşeyim
Anlım aktır bir suç işlemedim ki
Niçin durduk yerde dile düşeyim

Birçok hayal kurdum yar senin için
Bu çektiğim ahu zar senin için
Sen isteki ben ömrümü vereyim
Ben olayım tarumar senin için

Murat ister isen dilek tutayım
Çokça çalışayım çok az yatayım
Hayatımın fazla yoktur önemi
Ölmemi istersen zehir yutayım

Remzaniyem bir mürşide varayım
Nedir bunun tek çaresi sorayım
Senin için her zorluğa razıyım
Gerekirse kölelikte edeyim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Mecnun leylayı severken

Mecnun Leyla'yı severken
Yastık oldu ona diken
Sahteleri rağbet görür
Nice gerçek ozan varken

Kötülük yapmayı bilmem
Olur olmaz söze gelmem
Beni sevmeseler bile
Eşi dostu asla silmem

Ne şairim nede ozan
Derdim ateş bende kazan
İşin ehli olmuş gibi
Çok kişi var sanat bozan

Şair Remzani dediler
Ama hakkımı yediler
Ben yoluma gider iken
Beni yoldan eylediler

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Melek sandım

Melek sandım huri sandım
Gece gündüz demez andım
Yalan yemin sana kandım
Demek hepsi yalan imiş

Ah Gülizar git Gülizar
Yaktın beni azar azar
Yara açtın tam sed hezar
Havar İmın git Gülizar

Başıma taç ettim seni
Can evimden vurdun beni
Sevgin vardı bana hani
Vay be hepsi yalan imiş

Ah Gülizar git Gülizar
Yaktın beni azar azar
Yara açtın tam sed hezar
Havar İmın git Gülizar

Remzani der nazın ile
Düşünürsün bin bir hile
Hata değil bile bile
Demek hepsi yalan imiş

Ah Gülizar git Gülizar
Yaktın beni azar azar
Yara açtın tam sed hezar
Havar İmın git Gülizar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Mevlam bilir

Mevla'm bilir Vurgunum ben birine
Bir güzel ki doyum olmaz seyrine
O bir peri sadık olur erine
Canı mı adadım onun yerine

Melek misin sen dilimi lal ettin
Şaşkın oldun bir perişan hal ettin
Yaktın Şu bağrımı yaktın kül ettin
Sürüne Sürüne ahu zar ettin

Kurban olam dertlim nedir ahvalin
Tükendi takatin yoktur mecalin
Viraneye dönmüş perişan halin
Aklımdan gitmiyor rengin hayalin

Âşık Remzanider kâr etmez Sözüm
Başım alır gider bulunmaz izim
Çaresiz Mecnunum yok olan özüm
Şanki felç olmuşum tutmuyor dizim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Musammat

Güzel zamanını ya da imkânını
Kıymetli anını düşe harcama
Kesme ahkâmını önce canını
Sonra mekânını boşa harcama

Helalden kazan aş ye yavaş yavaş
Aniden gelen taş değer kırar baş
Çok candan arkadaş verir başa baş
Gel de ömrünü boş işe harcama

Remzani arını helal kârını
Versen de serini itibarını
Bırakma birini kaldır sorunu
Sen bütün varını dişe harcama

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Mutluluk bağı

Mutluluk bağı yar göze düşmesin
Yanar yüreğimiz köze düşmesin
Ayrılık ataşı öze düşmesin
Yeter artık bize eller gülmesin

Bu kavga bizimdir el bizim değil
Yalan yanlış olan dil bizim değil
Boşa akıp giden sel bizim değil
Yeter artık bize eller gülmesin

Çektiğimiz dertler başa dönmesin
Gülen gözlerimiz yaşa dönmesin
Pamuk yüreğimiz taşa dönmesin
Yeter artık bize eller gülmesin

Remzanıder ecel yolda eserse
Ağacın dalını balta keserse
Bir evlat ki atasından küerse
Yeter artık bize eller gülmesin

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Nasıl bıraktın

Nasıl bıraktın

Ben garibim ben bir öksüz
Ağaç yeşerir mi Nurcan köksüz
Günüm sensiz gecem kamersiz
Birde ayrılmışsın habersiz
Ölenlerden farkım ne
İzin ver yanına geleyim Nurcan

Rüşvet verdim ölüme
Hastayım Nurcan
Gel dedim Azraile
Yastayım Nurcan
Ölenlerden farkım ne
İzin ver yanına geleyim Nurcan

Yağmur olup toprağına
Süzülerek mi girsem
Çimen olup mezarına
Yoksa her yıl mı ölsem
Ölenlerden farkım ne
İzin ver yanına geleyim Nurcan

Remzani der ne etsem ne yapsam
Bilmiyorum nereye gitsem
Yalnız bir başıma kaldım
Şenden başka yok ki kimsem
Ölenlerden farkım ne
İzin ver yanına geleyim Nurcan

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ne kaçarım

Ne kaçarım ne de gizleniyorum
Ben yaşamak istiyorum isterim
Dertleri gördükçe sızlanıyorum
Ben yaşamak istiyorum isterim

Tehlikeden koruyorum bünyemi
Her gelene açıklamam künyemi
Kabir mi güzeldir yoksa dünyamı
Ben yaşamak istiyorum isterim

Remzani der gurbet kalbimde sancı
Yaşadığım hayat bana yabancı
Bu dünya hanında geçici hancı
Ben yaşamak istiyorum isterim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ne kaçarım 2

Ne kaçarım nede gizleniyorum
Ben yaşamak istiyorum isterim
Hayırsız gördükçe sızlanıyorum
Ben yaşamak istiyorum isterim

Cehenneme çevirdiler dünyamı
Tehlikeden koruyorum bünyemi
Her gelene açıklamam künyemi
Ben yaşamak istiyorum isterim

Remzani der kanın kalbinde sancı
Büyüttüğün yavrun bana yabancı
Ne hikmetse ana evlat yalancı
Ben yaşamak istiyorum isterim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ne olacak bu yoksulluk

Ne olacak bu yoksulluk
Giden yoksul gelen yoksul
Merdi eder ele kulluk
Kurtulurmuş ölen yoksul

Uyan yiğit uyan eşsiz
Uyan işçi uyan işsiz
Uyan zayıf uyan güçsüz
Var mı şimdi gülen yoksul

İnekleri sağa sağa
Sırtımızdan oldun ağa
Silah aldık çıktık dağa
Var mı bunu bilen yoksul

Uyan yiğit uyan eşsiz
Uyan işçi uyan işsiz
Uyan zayıf uyan güçsüz
Var mı şimdi gülen yoksul

İki gözüm şaşsa döndü
Hayallerim düşse döndü
Birçokları köşe döndü
Bu Remzani hâlen yoksul

Uyan yiğit uyan eşsiz
Uyan işçi uyan işsiz
Uyan zayıf uyan güçsüz
Var mı şimdi gülen yoksul

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ne olacak gidişimiz

Ne olacak gidişimiz
Başımıza gelene bak
Senlik benlik itişimiz
Başımıza gelene bak

Ey Ankara duy sesimi
Veri yom son nefesimi
Doğru giden böylesi mi
Başımıza gelene bak

Emekçinin boş sofrası
Var mı cepte bir lirası
Elektrik ev kirası
Başımıza gelene bak

Karin doyurmuyor nutuk
Manav kasabı unutuk
Remzani kazığı yuttuk
Başımıza gelene bak

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ne ürkersin

Ne ürkersin ceylan gözlüm
Ben sana bir divaneyim
Aç kolunu gönlünü ver
Şu uykudan uyanayım

Sen dünyama bir ışıksın
Tam kalbime yakışıksın
Değilsin ki bana ırak
Al kanıma karışıksın

Remzani Haktan yanayım
Yatmadım ki uyanayım
Seni sevdim alamadım
Bilmem nasıl dayanayım

Sen dünyama bir ışıksın
Tam kalbime yakışıksın
Değilsin ki bana ırak
Al kanıma karışıksın

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ne yaptım ki

Ne yaptım ki bilmem adım dillerde
Sen beni öldürdün sende ölesin
Yaranın etkisi kaldı ciğerde
Sen beni öldürdün sende ölesin

Gönül kantarında sevdayı tartık
Aşkın ölçülmüyor karara vardık
Anladım ki çare bulunmaz artık
Sen beni öldürdün sende ölesin

Evimiz yan yana komşu olurduk
Oturur baş başa hayal kurardık
Bu derdime çare bulunmaz artık
Sen beni öldürdün sende ölesin

Azgın çaylar gibi gözümün yaşı
Bir türlü sönmüyor aşkın ateşi
Yüreğimi ezen sevdanın taşı
Sen beni öldürdün sende ölesin

Remzaniyim muhabbete bulundum
Görür görmez bir güzele vuruldum
Aşk bir derya yüze yüze yoruldum
Sen beni öldürdün sen de ölesin

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Nedir fakirin çektiği çile

Nedir fakirin çektiği
Sebebi zamlar vergiler
Acından ölen yavrunun
Sebebi zamlar vergiler

Fakir açtır yarı çıplak
Acı biraz haline bak
Geziyorsa yalın ayak
Sebebi zamlar vergiler

Sefalet toz etti bizi
İlgilendirmez mi sizi
Dert olmuşsa dizi dizi
Sebebi zamlar vergiler

Bu Remzani çağlıyorsa
Yükleri dağlıyorsa
Ana bacı ağlıyorsa
Sebebi zamlar vergiler

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Neler geldi vay

Neler geldi vay bu başa
Kader vurdu taştan taşa
Feryadımız çıktı arşa
Görüyorsun beni ya Yab

Bilmiyorum bu ne işti
Başımıza bir hal düştü
İnanın kimyam değışti
Duyuyorsun beni ya Yar

Böyle haller olur bazen
Ne ev kalır nede düzen
Bağımıza geldi hazan
Görüyorsun beni ya Rab

Remzaniyim ettim beyan
Dayan be dizlerim dayan
Hallerimiz sana ayan
Duyuyorsun ben ya Rab

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Nemlenmesin

Nemlenmesin güzelim
Senin ela gözlerin
Çünkü beni düşürür
Halden hale gözlerin

Yüce dağdan aşırır
Derelerden taşırır
Acımadan düşürür
Dilden dile gözlerin

Sen üzülme meleğim
Elma ayva çileğim
Haktan budur dileğim
Daim güle gözlerin

Yazın mezar taşıma
Doyamadım yaşıma
Ben ölmeden başıma
Açar bela gözlerin

Ağlamamın nedeni
Saramadım bedeni
Nerde görürsen beni
Kayar sola gözlerin

Doğrusu budur bence
Sen lazımsın ilk önce
Biri beni anınca
Çeker yola gözlerin

Seydan ile bağladın
Ciğerimi dağladım
Bilmem çok mu ağladın
Dönmüş sele gözlerin

Senle şenlenir hanem
Mutlu geçer her senem
Nasip olmaz bir tanem
Her bir kula gözlerin

Remzanı sana baktı
Gözünden şimşek çaktı
Ciğerden beni yaktı
Bile bile gözlerin

Diyarbakırlı Remzani Âşık

O yar Şimdi nerde

O yar Şimdi bilmem nerde
Neşe arar başka yerde
Salı verdi beni derde
....Sen halimi görmez misin
....Feryadımı duymaz mısın

Canım dedim yârim dedim
Daha başka ben ne edim
Hasret sillesini yedim
....Sen halimi sormaz mısın
....Feryadımı duymaz mısın

Remzanider bu yetti mı
Leyla bu kadar etti mi
Alt  st  ettin hayatımı
....Sen halimi bilmez misin
....Feryadımı duymaz mısın

Diyarbakırlı Remzani  Őık

Of of

Of of Şu güzel dünyayı
Smrdler İten İten
Ne kan kaldı ne kan bağı
Kirllettiler iten iten

Vah ne hale getirdiler
Cehenneme evirdiler
Umutları bitirdiler
Yok, ettiler İten İten

Remzanider ah çekerim
Taşa takıldı tekerim
Yükseldi birden Çekerim
Bitirdiler iten iten

Diyarbakırlı Remzani ÂŞık

Olabilirsin sen ağa

Olabilirsin sen ağa ve paşa
Unutma ki adam olmaya yetmez
Kendini çok üstün görürsün hş
Unutma ki adam olmaya yetmez

En st makamlarda belki yerin var
Dağlar kadar sayısızca krın var
Servetin var gelirin var varın var
Unutma ki adam olmaya yetmez

Hiçbir şey olmasa evinde noksan
Yaşın yetmiş seksen isterse doksan
Kendini allemi cihan sayarsan
Unutma ki adam olmaya yetmez

Sıkıntısız güzel halde sen olsan
Petekte kovanda balda sen olsan
İskender Rustem-i Zal'da sen olsan
Unutma ki adam olmaya yetmez

Remzani dhil ol Hakkın yoluna
Ak binersin sen musalla salına
Sahip olsan koca dünya malına
Unutma ki adam olmaya yetmez

Diyarbakırlı Remzani Aşık

Para para

Para para düştüm dara
Borçluyum ben içim yara
Yoksulum ya yüzüm kara
Çek silahı beni tara
...Vaylar bana vahlar bana
...Ben bitmişim saygı sana

Ne param var nede pulum
Vardan yoksun ben bir kulum
Savrulsun göklere külüm
Gitti gençlik soldu gülüm
...Vaylar bana vahlar bana
...Ben bitmişim sevgi sana

Sevgi saygı yalan dolan
Aile bağı olmuş talan
Kardeşlik mazide kalan
Benliğimi benden çalan
...Vaylar bana vahlar bana
...Ben bitmişim saygı sana

Bak Remzani şu yaraya
Çıkar girmiş tam araya
Can satılmış beş paraya
Ar namus vurmuş karaya
...Vaylar bana vahlar bana
...Ben bitmişim sevgi sana

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Rengi benzi solan var mı

Rengi benzi solan var mı?
Yarı yolda kalan var mı?
Ayırdılar beni benden
Benliğimi bulan var mı?

Ahbap mı var yaren mi var
Şu yaramı saran mı var
Eridikçe eriyorum
Bir teselli veren mi var

Bir bak tabip bende ne var
Ben çekerim hep ahuzar
Sürüm sürüm sürünüyom
Sinem oldu tam tarumar

Dört bir yanım dertten duvar
Dilimden düşmüyor havar
Yaşayan bir ölüyüm ben
Bu halimi bilen mi var

Bu ne iştir bilemedim
Bir gün olsun gülemedim
Ne hikmettir bilmem ama
Buna vakıf olamadım

Remzani anladım meğer
Gariplere yokmuş değer
Ciğerimi çürüttüler
Var mı bana göre ciğer .

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Rüyamda gördüm

Rüyamda gördüğüm güzel
Uzakta el ediyordu
İki kapı arasında
Bana gel gel ediyordu

Vardım yanına oturdum
Adın nedir diye sordum
Dedi ben sana vuruldum
Gözleri sel ediyordu

Gördüm moralim düzeldi
Sanki sevdamız ezeldi
Belki Leyla'dan güzeldi
O beni hal ediyordu

Remzani der sabah olmuş
Şafak atmış güneş doğmuş
Anladım ki her şey boşmuş
Hayal meyal ediyordu

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Rüzgarlara karşı

Rüzgârlara karşı çağlarcasına
Ninniler söylersin ağlarcasına
Sesin ciğerimi dağlarcasına
Ferhat böyle âşık idi Şirine

Nehirler durgundu bitkiler susuz
Hayvanlar üzgündü her taraf ıssız
Kuşlar suskun idi ağaçlar sessiz
Kerem düşünceden daldı derine

Âşık Remzaniyem gözlerim nemli
Acılar içinde âşıklar gamlı
Gör ki kader ne kadar da önemli
Arzu düştü kamber gibi birine

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sağa atsam

Sağa atsam hiç olmaz
Şola atsam o bilmez
Öyle talihim var ki
Akıllı beni bulmaz

Bu dünyada gözüm yok
İsyanım yok sözüm yok
Kara olmasın yazım
Başkada bir arzum yok

Her kes olmuş bir veli
Kendim olmuşum deli
İyi niyetli olmak
Demek budur bedeli

Remzani hep ileri
Doğrudan kalma geri
Dürüst olmayan biri
Olmaz yatacak yeri

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sancı düştü

Sancı düştü yüreğe
Dayandım bir direğe
Ayak bastık çürüğe
Yandım Allah'ım yandım

Nicesini dost sandım
Sözlerine inandım
Anladım ki aldandım
Yandım Allah'ım yandım

Boş bıraktım mekânı
Uçtu gitti dumanı
Şimdi feryat zamanı
Yandım Allah'ım yandım

Remzani bu yanımı
Unutmam hiç anımı
Ateş yaktı tenimi
Yandım Allah'ım yandım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sanki can mı benim canım

Sanki can mı benim canım
Tutmaz oldu her bir yanım
Büyümeden soldu gitti
Diktiğim körpe fidanım

Elim kolum yorgun yatar
Çalışmasa dünyam batır
Fazlasına ne gerek var
Çektiklerim bana yeter

Boş kovamız dolmaz oldu
Dostlar bizi bilmez oldu
Böyle gelmiş böyle gider
Talih bize gülmez oldu

Remzani der ovam kurak
Ne olacak etmem merak
Ezelinden ben böyleyim
Gülmek oldu bizden irak

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sanma ölüm gelmez

Sanma ölüm gelmez bana
Ecel bir gün gelir cana
Götürecek kabristana
Gelmez misin nazlı yârim

Her sevabın darasını
Düşündün mü arasını
Çekemezsin yarasını
Gelmez misin nazlı yârim

Sen nefsini gafil coştur
Bara saza durma koştur
Hazırlıksız elim boştur
Gelmez misin nazlı yârim

Kibirle gidilmez arşa
Yer altında nice paşa
Haddini bil öyle yaşa
Gelmez misin nazlı yârim

Remzani der deri sarktı
Gözlerimin nuru aktı
Ciğerlerim çok dert kaptı
Gelmez misin nazlı yârim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sazım sen bilirsin

Sazım sen bilirsin ne çektiğimi
Sen gör ama başkaları görmesin
Gözümde boşalan kanlı yaşımı
Sen sor ama başkaları sormasın

Kim ne derse desin aldırış etme
Paslı telin ile beni incitme
Sol yumruğu yavaş yavaş göğsüme
Sen vur ama başkaları vurmasın

Sözlerim doğrudur yerli yerinde
Boş gitmeden değerini verin de
Yıllardır çekerim yaram derinde
Sen sar ama başkaları sarmasın

Remzaniyem sürdürdüm bu akımı
Kaptırmadım namertlere yakamı
Hakkım varsa helal ettim hakkımı
Sen yor ama başkaları yormasın

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sen gideli

Sen gideli köyün çobansız kaldı
Dön köyüne dön köyüne Süleyman
Uyuz kurtlar gelip sürüye daldı
Dön köyüne dön köyüne Süleyman

Çoktu koyunların sütü yoğurdu
Bir tasta sağardın suda soğurdu
Kuzular büyüdü kuzu doğurdu
Dön köyüne dön köyüne Süleyman

Niçin gurbet ele çıkardın göçü
Sakın kardeş bana yükleme suçu
Kime teslim edek koyunu koçu
Dön köyüne dön köyüne Süleyman

Remzanider büyükşehir neyine
Hele bir bak tepedeki keline
Gittin ama ne geçti ki eline
Dön köyüne dön köyüne Süleyman

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Seni bize buyur ettim

Seni bize buyur ettim
Gözyaşımı nehir ettim
Bir sevdanın hatırına
Yaşantımı zehir ettim

Gel öldür beni beni
Suçlu bulmaz kimse seni
Gel öldür beni beni
Mahkûm etmez kimse seni

Birçok şeyleri dışlattım
Yüreğimi hep haşlattım
Senin ile konuşmayı
Sebeup olup ben başlattım

Gel öldür beni beni
Suçlu bulmaz kimse seni
Gel öldür beni beni
Mahkûm etmez kimse seni

Remzani aşkı söndürdüm
Yaban ellere sürdürdüm
Ardı sıra gelecektim
Sonra göçümü durdurdum

Gel öldür beni beni
Suçlu bulmaz kimse seni
Gel öldür beni beni
Mahkûm etmez kimse seni

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sevda beni

Sevdan beni deli divane etti
Mecnun gibi ıssız çöllere gittim
Ağlaya ağlaya gözlerim gitti
Kapıldım çıkmadım sellere gittim

Bu dert ne diriltir nede öldürür
Rengimi benzimi ancak soldurur
Acaba ne zaman beni güldürür
Sormak için nice kullara gittim

Derdim yükseliyor inmiyor aza
Yazın ortasında kaldım ayaza
Remzaniyem aldım sazı omuza
Bilmediğim nice yollara gittim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sevdim seni

Sevdim seni gönlüm sende
Gel sevdam gidek bu elden
Aşkın belasıdır bende
Gel Nurcan gidek bu elden

Sevemem ben başkasını
Kaptım aşkın yarasını
Kırma gönül şişesini
Gel Nurcan gidek bu elden

O yâre geçmiyor dilek
Ateş aldı yandı yürek
Sevene sevdası gerek
Gel Nurcan gidek bu elden

Divane âşık Remzani
Arıyorum gülüm hani
Sana sakladım bu canı
Gel Nurcan gidek bu elden

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Sicilleme

Sen başkasın gülüm yar
Bedenim yar halim yar
yaprağım yar dalım yar
Ağzım gözüm dilim yar
Ellerim yar kolum yar
Gözden akan selim yar
Sazım sözüm telim yar

Dağlarda keklik yârim
Ovada çiçek yârim
Kovanda petek yârim
Ekmeğe katık yârim
Kaşları çatık yârim
Ben sana bitik yârim
Dağım belim çölüm yar

Remzani sazında yar
Bedende özünde yar
Ateşte közünde yar
Kaşında gözünde yar
Dilinde sözünde yar
Kışında yazında yar
Gözyaşında selim yar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Söz bilmez kaypak kişi

Söz bilmez kaypak kişi
Fark etmez erkek dişi
Dürütlük adam işi
Gerisi pişi pişi

Karınca kararınca
Benden âşık olunca
Sağı bağı yolunca
Yazar boylu boyunca

Ne alisi ne veli
Ne sofisi ne keli
Her şey ortada belli
Beni ettiniz deli

Karınca kararınca
Benden âşık olunca
Sağı bağı yolunca
Yazar boylu boyunca

Şözün sözdür Remzani
İnanmış hayat fani
Her şey dakiklik ani
Bir gün gelir zamanı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Şöyle bir anadolu

Şöyle bir Anadolu dağlarını
gezesim gelir ovalarında
Koyun güden çobanlarını göresim gelir
Sarp kayalarının gök kubbesinde oturup
Anadolu'nun havasını beynimde tütesim gelir

Ahşaplı ve nemli damında
Tezekle yanan ocak başında
Isınıp yan gelip yatasım gelir
Gözlerinden akan yaşı
Giyiminde süslü nakışı
Düğününde halay başı olasım gelir

Şu garip gönlüme
Yiğit ve merdini yüz binlercesini sığdırıp
Göğsümde tutasım gelir
Dahası o toprağın sevgisinde yoğrulup büyüyen
Kızını oğlunu gelinini alin terini
Derman gibi üzerine sürülen
Remzani der çalışkan mutlu insanini
Tek tek kucaklayıp
öpesim gelir

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ŗu fakirler

Ŗu fakirler ah çekince
Onu gören gözler ağlar
Her aklıma geldiğinde
Deli gönlüm sızlar ağlar

Ŗair alır kalem kâğıt
Yazar durur destan ağıt
Yâd ellerde kalan yiğit
Silasını özler ağlar

Açlık delmiş boş mideyi
Hâyal eder bir pideyi
Eyvah bana deyi deyi
Nice gülmez yüzler ağlar

Bütün dertler onun olur
Çöplükten bir gıda bulur
Bu Remzani heder olur
Mızrap ağlar sazlar ağlar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ŗu görünen zayıf

Ŗu görünen zayıf naçar bedenim
İyi niyetimle geldi bu hale
Saymakla bitmiyor çoktur nedenim
Dünyanın dertleri saldı bu hale

Talihim oynadı bana bir oyun
Kendini kurt sandı beni de koyun
Direndim kimseye eğmedim boyun
Derdim gamım beni böldü bu hale

AlıŖmıŖım artık dert ile gama
mrmn sabahı geldi akŖama
Gcm topladım direndim ama
Yılların ilesi çaldı bu hale

Remzaniyem diyorum ki acaba
Nasıl yapsam emek olmasın heba
BoŖa gitti bütün yaptığım çaba
Grdgnz gibi kaldı bu hale

Diyarbakırlı Remzani ÂŖık

Şu mazlumun yarası

Şu mazlumun yarası
Ne bağı ne tarlası
Düzenle yok arası
Kim gelse baş belası
Dünyanın yüz karası
Nerde vicdan darası

Hele sorun erine
Garibanın birine
Kulak verin sesine
Vurmuşlar ensesine
Almışlar pençesine
Kilit vurmuş diline ..Nakarat

Bir asır avuttular
Garibi uyuttular
Tek hamlede yuttular
Zindanlarda tuttular
Hücrede unuttular
Kül gibi savurdular

Hele sorun erine
Garibanın birine
Kulak verin sesine
Vurmuşlar ensesine
Almışlar pençesine
Kilit vurmuş diline ..Nakarat

Garip ipten sallanır
Remzani yaz dallanır
Varoşlar aydınlanır
Bir gün gelir şartlanır
Şarap gibi yılanır
Ölesiye şahlanır

Hele sorun erine
Garibanın birine
Kulak verin sesine
Vurmuşlar ensesine
Almışlar pençesine
Kilit vurmuş diline ..Nakarat

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Talihim kör

Talihim kör dara düştüm
Çıkamadım zora düştüm
Acımadın bana felek
Birde zalim yara düştüm

Satılmışım beş paraya
Gelmez yakam bir araya
Bilen varsa haber versin
Çare yok mu bu yaraya

Ne olur yar kıs sesini
Yedim talih sillesini
Dünya fani derler ama
Çok çekmişim çilesini

Remzaniyem ahım tutar
Sanmıyorum rahat yatar
Dert üstüne dertler katar
Acı veren acı yutar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Temel böyle atılmış

Temel böyle atılmış değiştiremez kimse
Derdi olan insanın efkârı büyük olur
Herkes çıkarmalıdır kendisine bir hisse
Hırs ile kalkanların zararı büyük olur

Bu can Yüce Allahtan biz kullara emanet
Kıymetini bilelim etmeyelim hıyanet
Elinizden geldikçe yapın hayır hasenat
Her iki cihanda da yararı büyük olur

Bu dünyada sahip ol doğru dürüst lisana
Hak senden razı olur kavuşturur ihsana
Her yerde çok değer ver itibarlı insana
Karalı insanların kararı büyük olur

Remzani söyler sözü sakın ha darılmayın
Nafile olan işe boşuna yorulmayın
Size ağır gelse de doğrudan ayrılmayın
Dürüslüğün mertliğin hep kârı büyük olur

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Tökezleyip düşmüş

Tökezleyip düşmüş iken doğruldum
Kurban olam sözlerine ne hoşsun
Kara sevda hamurundan yoğruldu
Canım kurban gözlerine ne hoşsun

Yorulsun bedenim kolum bileğim
Tek canına kan olmaktır dileğim
Sen üzülme benim tatlı meleğim
Katlanırım nazlarına ne hoşsun

Ela gözler gamze yanak karakaş
Benim olsun ne su lazım nede aş
Yastık deyip ben taşlara koydum baş
Bahar katam yazlarına ne hoşsun

Remzaniyem sana övgü dizerken
Gül topladım bozkırlarda gezerken
O güzel adına şiir yazarken
Takat olam dizlerine ne hoşsun

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Tükendim bittim

Tükendim bittim nafile
Suçum yoktur dese bile
Yaptıkları gelse dile
Dağlar taşlar erir gider

Gel üstüme varma yeter
Sözlerin haçerden beter
Bir gün olur sabrım biter
Her şey birden durur gider

Remzani der cana yettin
Nefret tohumunu ektin
Sen eti tırnaktan ettin
Nehir olsa kurur gider

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Tüm dünyayı

Tüm dünyayı bağışlasan
Dönme bana şansın bitti
Deli gibi sevsen dahi
Dönme bana şansın bitti

Döktürdün anımda teri
Düzelmedim ondan beri
Kapattım ben bu defteri
Dönme bana şansın bitti

Ne etsen de uğraşamam
Boş boşuna dövüşemem
Gelsen bile değişemem
Dönme bana şansın bitti

Remzaninin yâri olsun
Güzellerden biri olsun
Melek olsun peri olsun
Dönme bana şansın bitti

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ufacık canım

Ufacık canım
Cansız bedenim
Yandı her yanı
Merhamet derdo

...ah derdo derdo
Yetti be derdo
Bırak yakamı
Merhamet derdo

Tokattı yedim
Kaderim dedim
Daha ne idim
Merhamet derdo

...ah derdo derdo
Yetti be derdo
Bırak yakamı
Merhamet derdo

Remzani oldum
Sarıp soldum
Sacımı yoldum
Merhamet derdo

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Ya rabbim

Ya Rabbim sen büyüsun medet Allah'ım medet
Kan kin nefret ihtiraz bunlar etmişler adet
Güçler tükenmektedir tahammüle sebat yok
Kötülerin kalbine sapsın zehirli ok

Zalimlerin elinde kan kusturan silahlar
Kararmıştır kalpleri viranedir ruhlar
Yeter Allah im yeter durdur bu savaş illetini
Kaldır üzerimizden miskinlik gafletini

Remzanider gönlümüz coşsun coşsun çağlansın
Müslüman milletinde beraberlik sağlansın
Bu dünyada sürelim dostça devranı demi
Sen büyüsun Allah'ım kabul eyle duamı

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yaptın gitti

Yaktın gitti bunca zülüm
Savurdun kalmadı külüm
Etme bana canım gülüm
Yârim yârim isyankârım

Söz söylersin üstü örtük
Dolu atık boşu tarttık
Nedir bu hal yetti artık
Yârim yârim isyankârım

Çağrı yaptım gelmedin ki
Kadir kıymet bilmedin ki
Bir gün olsun gülmedin ki
Yârim yârim isyankârım

Remzaniyi bilir misin?
Gel denince gelir misin?
Gelip gönül alır mısın?
Yârim yârim isyankârım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yaralı gönlüme

Yaralı gönlüme ilaç mı buldu
Sözüm cevahirdir tutan mı oldu
Kimsesiz yalnız ortada kaldım
Merhamet eden yok derdime yandım

Bin bir çile ile bu yaşa geldim
Bütün dertlerimle baş başa geldim
Yaşamadım çocukluğu doyunca
Dertlerle boğuştum boylu boyunca

Bu derdime çare yok mu ey ya Rab
Gündüz efkâr bitmez gece ıstırap
Maceramız bitmez taş vurulduk
Sıkıntılar çeke çeke yorulduk

Bir insana yeter artar bu zulüm
Bu kadar zor değil her halde ölüm
Maddiyet mi insanların gayesi
Yok mu merhametten hiçbir payesi

Remzani der medet Allah'ım medet
Kan kin nefret yere batsın bu adet
Kimsenin kimseye tahammülü yok
Söz ederler sanki bir zehirli ok

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yarım dargın bana

Yârim dargın benden yana
İçim ağlar kana kana
Verin canımı Nurcana
Vay divane dertli gönlüm

Gül yüzüne gülen göze
Hasret kaldım bir tek söze
Yandı bağrım döndü köze
Vay divane deli gönlüm

Derdi dertle aşıyorum
Bir kor ateş taşıyorum
Sanma ki ben yaşıyorum
Vay divane dertli gönlüm

Remzaniyim bana varma
Yürek yasta yaram sarma
Parça parça edip yarma
Vay divane deli gönlüm

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yarim gel imana dine

Yarim gel imana dine
Zulüm yaptın yapma yine
Acı çektim sine sine
Yeter felek vurma yeter

Bıktım usandım canımdan
Genliğimin baharından
Ne istedin hayatımdan
Yeter felek vurma yeter

İster öldür ister silin
Çekilmez ki acı dilin
Yaram derin artık bilin
Yeter felek vurma yeter

Bıktım usandım canımdan
Genliğimin baharından
Ne istedin hayatımdan
Yeter felek vurma yeter

Nefret kustun zehir aktın
İnan hepimizi yaktın
Aşık Remzani'yi yıktın
Yeter felek vurma yeter

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yaş gelse bile

Yaş gelse bile doksana
Akıbeti ölüm cana
Gireceğiz kabristana
Dönüşü yok geçti ömür

Her günahın darasını
Bilen var mı arasını
Çekemesin yarasını
Dönüşü yok geçti ömür

Ağla gözüm yaşa gitsin
Del bağrını arşa gitsin
Niçin yıllar boşa gitsin
Dönüşü yok geçti ömür

Remzanider biter nefes
Geçer gider bütün her kes
Azrail sorar mı adres
Dönüşü yok geçti ömür

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yaşadığım hayat

Yaşadığım hayat benim dünyam mı?
Olsaydı sürerdim devranı demi
Üstümden atamam bu derdi gamı
Bu gün güldüm yarın ağlayacağım

Neşe uğramadı bir gün odama
Gelmek istese de takılır cama
Doya doya gülmek isterim ama
Bu gün güldüm yarın ağlayacağım

Remzaniyim yaptım birkaç deneme
İstedim ki dert gelmesin haneme
Azrail dizini koymuş sineme
Bu gün güldüm yarın ağlayacağım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yaşıyorum bu dünyada

Yaşıyorum bu dünyada
Bir ara var bir de oda
Atma beni başka yâda
...Ölürüm ben demedim mi?
...Dönüşü yok deme dimi

Gel kalbimi yıkma yavrum
Canımı çok sıkma yavrum
Yüreğimi yakma yavrum
...Ölürüm ben demedim mi?
...Dönüşü yok deme dimi

Çok dertliyim ben bu sıra
Derdim sığmaz bir asıra
Yaş bağlama ardım sıra
...Ölürüm ben demedim mi?
...Dönüşü yok deme dimi

Remzani der düştüm dara
Bana derler bahtı kara
Ciğerimi sarmış yara
...Ölürüm ben demedim mi?
...Dönüşü yok deme dimi

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yaza dedim kışa dedim

Yaza dedim kışa dedim
Zaman geldi boşa dedim
Gel de takıl sen koluma
Hayatını yaşa dedim
....Şaştım kaldım ben ne edem
....Başım alıp nere gidem

Ne acılar yaşadım ben
Ağır yükü taşıdım ben
Hasırlara yatar iken
Sana halı döşedim ben
....Şaştım kaldım ben ne edem
....Başım alıp nere gidem

Çan Remzani hoş Remzani
Ömür boyu koş Remzani
Bilirsin ki bu dünyanın
Sonu yoktur boş Remzani
....Şaştım kaldım ben ne edem
....Başım alıp nere gidem

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yazasklar olsun

Yazıklar olsun bu benim dilime
Söylemeseydim ben bir tek kelime
Lanet olsun sana vuran elime
Kahrolayım bilemedim ben seni
Kör olayım göremedim ben seni

Yaralıyım gülüm birkaç yerimden
Ölüyorum inan yar kederimden
Meğer aşkın iz bırakmış derinden
Kahrolayım bilemedim ben seni
Kör olayım göremedim ben seni

Acımayın bana sakın ha sakın
Cezam büyük icabına bir bakın
Elimde olsaydı olurdu yakın
Kahrolayım bilemedim ben seni
Kör olayım göremedim ben seni

Sabah erken güneşteki doğuşla
Yürüyorduk yağmur dolu yağışla
Kahrolayım bilemedim ben seni
Kör olayım göremedim ben seni

Bir garibim yoktur tığım teberim
Uyuşuyor ha ötesi ha berim
Sen gelmişsin sonra oldu haberim
Kahrolayım bilemedim ben seni
Kör olayım göremedim ben seni

Sorayım kadıya ya bir âlime
Bağrım yanık benzemem ki zalime
Remzaniyim şaştım kaldım halime
Kahrolayım bilemedim ben seni
Kör olayım göremedim ben seni

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yazın kışın

Yazın kışın gece gündüz akıyor
Ben yanarım sende yanarsın pınar
Zalimler haline zevkle bakıyor
Niye böyle köyden kenarsın pınar

Akıl ermez olur senin fendine
Ninni çağırırısın kendi kendine
Kuraklık binerse bir gün bendine
Artık suyun akmaz donarsın pınar

Nedir böyle dertli dertli akışın
Bulutlara ferman yazar bakışın
Yazın akıyorsun peki ya ya kışın
Bir gün kuru çöle dönersin pınar

Sen ağlama âşık Remzani ağlar
Ağladıkça senden fazla çok çağlar
Hiç sanma ki yâri karalar bağlar
Bekliden sen beni anarsın pınar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yine açıldı

Yine açıldı gönlümde yaralar
Bilmem talih midir yoksa kader mi?
Gariplerin yâri giyer karalar
Bilmem talih midir yoksa kader mi?

Talih yaver gitmiyorsa kim gülmüş
Eğer nasip ise arayan bulmuş
Gönlümün bahçesi virane olmuş
Bilmem talih midir yoksa kader mi?

Remzaniyim mekân kurdum bu yerde
Demek nasip varmış gurbet ellerde
Adım dertli dolanıyor dillerde
Bilmem talih midir yoksa kader mi?

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yine açıldı gönlümde

Yine açıldı gönlümde yaralar
Bilmem talih midir yoksa kader mi?
Gariplerin yâri giyer karalar
Bilmem talih midir yoksa kader mi?

Talih yaver gitmiyorsa kim gülmüş
Eğer nasip ise arayan bulmuş
Gönlümün bahçesi virane olmuş
Bilmem talih midir yoksa kader mi?

Remzaniyim mekân kurdum bu yerde
Demek nasip varmış gurbet ellerde
Hiçbir can dayanmaz böyle bir derde
Bilmem talih midir yoksa kader mi?

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yine bu gün

Yine bu gün halim yaman
Yarınım yok ve dünüm yok
Yaşım elliye dayandı
Hiç güldüren bir günüm yok

Sanmayın ki yok ağrısı
Dostlarına bir çağrısı
İşin özü tam doğrusu
Halsiz kaldım amanım yok

Batanın olmaz bakanı
Ardında yürek yakarı
Kötü günümde bak hanı
Bilmezler mi dermanım yok

Remzani der ne demeli
İsterim güzel ameli
Kim kalacak hep temeli
Benim şahsen gümanım yok

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yine yalnızım

Yine yalnızım her zaman gibi
Kronik derdimle ben baş başayım
Bu çileyi herkes çekemez tabi
Kronik derdimle ben baş başayım

Kime gidem kime güvenem ya Rap
Nereye bakarsam görünür serap
Dizlerimde hal yok bedenim harap
Kronik derdimle ben baş başayım

Anlayan olmaz ki her halükârdan
Bir şefkat görmedim o zalim yardan
Bir kere anlamaz yok ile vardan
Kronik derdimle ben baş başayım

Remzaniyim halim nicedir benim
Sıkıntım huzurdan yücedir benim
Her bir günüm sanki gecedir benim
Kronik derdimle ben baş başayım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yokluktan darlıktan

Yokluktan darlıktan uzaksan eğer
Sefayı cefayı bilemesin ki
Sevgi olgusuna vermezsen değer
Aşk ateşı nedir bilemesin 'ki

İşte nerde ninna ninna tir ninna
Tırıvırı beni göremesin' ki
Bu dünya yalancı şakşuktan yana
Yarın ne olacak bilemesin' ki

Benimlesin sandım buna inandım
Yalnızmışım vay be bilemesin' ki
Kalbi bir özü bir andım da yandım
Demek yanılmışım bilemesin' ki

Dünya 'da hayatım varlığım tadım
Yanan yüreğimi göremesin' ki
Canımı ömrümü sana adadım
Remzani ne çekti bilemesin 'ki

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yüce dağların

Yüce dağların başında
Sekerekten ne gezersin
Yavrusunu kayıp etmiş
Ana Ceylan'a benzersin

Belki avcı seni yormuş
Zehirli ok atmış vurmüş
Ayrılık Hasreti sarmış
Etrafları çok süzersin

Remzaniyim oldum dede
Koyun kuzu güde güde
Feryat Figan ede ede
Beni yürekten üzersin

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yüce mevlam

Yüce Mevla'm seni güzel yaratmış
Soktun beni halden hale sevdiğim
Sevdan var ya ciğerimi çürütmüş
Rengim benzim dönmüş küle sevdiğim

Değirmene döktün savruldu unum
Şikâyetim yoktur gayet memnunum
Sen leyla misali bende mecnunum
Düşeceğim bir gün çöle sevdiğim

Uzaklarda durma gel geç karşıma
Ben bir bedestenim uğra çarşıma
Bir şey söyle nota olsun marşıma
Katkı yapsın saza tele sevdiğim

İsterim ki hatam varsa silesin
Kader bize ne dilerse dilesin
Remzaniyi kaybedersin bilesin
Yaşayalım güle güle sevdiğim

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yürekten silemem

Yürekten silemem seni
Candan seni sevmişim yar
Ayrılık Öldürür Beni
Candan seni sevmişim yar

Bir vefasız er olamam
Yürek yakan kor olamam
Başkasına yar olamam
Candan seni sevmişim yar

Ah ettikçe yürek tüter
Çektiklerim artık yeter
Var mı daha bundan beter
Candan seni sevmişim yar

Yeter bu Remzani gülsün
Arzuları gerçek olsun
Sıkıntılar geri kalsın
Candan seni sevmişim yar

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Yüze güleni

Yüze gülen insanları yar sandım
İkiyüzlü mahlûklardan usandım
Her zaman her vakit hep seni andım
Sığınmışım sana Yüce Allah'ım

Arif olan insan bilir haddini
Bozmaz hiç kimsenin ağız tadını
Rahimsin Rahmansın senin adını
Anıyorum gündüz gece Allah'ım

Remzaniyem gördüm derdi eleme
Esirgemem kullarına selamı
Fatiha'dan geçen yüce kelamı
Okuyorum hece hece Allah'ım

Diyarbakırlı Remzani Âşık

Zaman ile ettim yarış

Zaman ile ettin yarış
Yol aldın mı sen bir karış
Yanakların kırış kırış
Yaşlanmışsın canım köylüm

Şu civanım genç çağında
Çarık delik ayağında
Neşe yoktur yanağında
Neler çektin benim köylüm

Heba olmuş yaz kışların
Aşılmıyor yokuşların
Melül mahzun bakışların
Tıpkı benim anım köylüm

Remzaniyem görem dedim
Hak selamı verem dedim
Hal hatırın soram dedim
Sen siz geçmez günüm köylüm

Diyarbakırlı Remzani Âşık